

3η δικάσιμος, 18 Ιανουαρίου 2024

Α' Μικτό Ορκωτό Εφετείο Αθήνας, κτίριο Εφετείου, Αίθουσα Δ100Α.

Περιεχόμενα

Ισχυρισμοί κατηγορουμένων.....	1
Εξέταση μαρτύρων.....	2
Μάρτυρας Νίκος Κωστόπουλος.....	2
Μάρτυρας Ελένη Κωστοπούλου.....	14
Μάρτυρας Κ.Σ.....	19
Μάρτυρας Κωνσταντίνος Μιχαηλίδης, αστυνομικός (ΔΙΑΣ).....	34

Έναρξη: 09:24

Παρόντες κατηγορούμενοι: Αθανάσιος Χορταριάς

Ισχυρισμοί κατηγορουμένων

Πρόεδρος: Ελάτε, κύριε κατηγορούμενε. Δημόπουλος Σπυρίδων;

Αναγνωστόπουλος: Απών κυρία πρόεδρε, [εκπροσωπείται] με εξουσιοδότηση.

Πρόεδρος: Χορταριάς;

Χορταριάς: Παρών.

Πρόεδρος: Να εκφωνήσουμε και μάρτυρες: Κωστόπουλος Ευθύμιος; Απών, είναι άρρωστος. Καλόγηρας, παρών. Μαρριαννού Σουλτάνα, παρούσα. [Εκφωνεί κατάλογο μαρτύρων]

Εισαγγελέας: [Αναγιγνώσκει κατηγορητήριο] «[...] κατηγορούνται ως υπαίτιοι ότι: στην Αθήνα στις 21/09/2018 [...] προκάλεσαν θανατηφόρες σωματικές βλάβες στον Ζαχαρία Κωστόπουλο, προκαλώντας τον θάνατο του παθόντος [...] έπληξε με κλωτσιές στην κρανιοεγκεφαλική χώρα [...] αποτέλεσμα των κακώσεων ήταν να τεθεί σε λειτουργία ο μηχανισμός στρες [...] το επελθόν αποτέλεσμα του θανάτου οφείλεται σε αμέλεια των κατηγορουμένων, διότι θα μπορούσαν να το προβλέψουν [...] από έλλειψη προσοχής που όφειλαν και μπορούσαν να καταβάλλουν [...]»

Πρόεδρος: Κύριε κατηγορούμενε, [τι δηλώνετε] επί της κατηγορίας;

Χορταριάς: Δηλώνω κατηγορηματικά αθώος. Σε καμία περίπτωση το επελθόν αποτέλεσμα δεν είχε σχέση με την ελάχιστη δράση, στην οποία για πολύ λίγα δευτερόλεπτα προσπάθησα να τον αποπλίσω. Σε κάθε περίπτωση, ο κύριος Κωστόπουλος ήταν σε ξένο μαγαζί και έκανε ληστεία και είχε στα χέρια του μαχαίρι, το οποίο του το πήρα εγώ και σε καμία περίπτωση δεν ήθελα να του κάνω κακό και δε δέχομαι ότι το θανατηφόρο αποτέλεσμα είχε σχέση με τη δράση.

Αναγνωστόπουλος: Ο κατηγορούμενος [Δημόπουλος] αρνείται, ισχυρίζεται ότι δεν πληρείται το υποκειμενικό στοιχείο της αμέλειας και επικουρικός ζητά τη συνδρομή των προϋποθέσεων του 22ΠΚ περί άμυνας και των ελαφρυντικών περιστάσεων των παραγράφων 84.2α, γ, ε.

Εξέταση μαρτύρων

Γλόκας: [Υπεράσπιση Χορταριά] [Εγχειρίζει στην έδρα] Κατάλογος μαρτύρων υπεράσπισης.

Πρόεδρος: Να έρθει ο κ. Κωστόπουλος Νικόλαος.

[Εκφωνεί μάρτυρες υπεράσπισης]

Αναγνωστόπουλος: Για τους υπόλοιπους μάρτυρες του κατηγορητηρίου που ήταν απόντες θα μεριμνήσει το δικαστήριο;

Πρόεδρος: Ας ξεκινήσουμε σήμερα να δούμε πόσους θα εξετάσουμε, όπως είναι στη σειρά οι μάρτυρες και θα δούμε ποιανού είναι αναγκαία η παρουσία.

Παπαρρούσου: Να μεταφέρω ένα αίτημα του κ. Μητσομπόνου, που είναι σκιτσογράφος και θέλει να καταγράψει.

Πρόεδρος: Το να καταγράψει τι είναι; Δεν καταλάβω, τι να καταγράψει;

Παπαρρούσου: Σκίτσα από τη διαδικασία. Προφανώς και δεν μπορεί να την καταγράψει. Έτσι είχε γίνει και στον πρώτο βαθμό, με την άδεια του δικαστηρίου.

Πρόεδρος: Νομίζω ότι δεν είναι απαραίτητο.

Εισαγγελέας: Σκίτσο μπορεί να κάνει.

Πρόεδρος: Εντάξει, κοιτάξτε, ας αφήσουμε και λίγο τους μιμητισμούς, είμαστε και Ελλάδα εδώ. Η δίκη έχει σημασία, όχι αυτά εδώ.

Μάρτυρας Νίκος Κωστόπουλος

Πρόεδρος: Κωστόπουλος Νικόλαος, δεν ορκίζεστε, είστε ο αδερφός του θανόντος. Τι θέλετε να πείτε στο δικαστήριο;

Ν. Κωστόπουλος: Ο αδελφός μου δολοφονήθηκε πριν 5 χρόνια και περισσότερο. Όταν εγώ κατέφτασα και πήγα στον τόπο, κατάλαβα ότι έχω να κάνω με ένα εχθρικό κλίμα, καθώς όλοι οι υπάλληλοι των καταστημάτων δεν μου έδιναν καμία πληροφορία και μου έλεγαν πως αυτοκτόνησε. Έχουμε να κάνουμε με συγκεκριμένη κατεύθυνση, προς το εχθρικό κλίμα. Ύστερα, όταν είδα τη δικογραφία με τη δικηγόρο κατάλαβα ότι δεν είχε καταγραφεί τίποτα, μόνο 3 σελίδες. Τον αδελφό μου τον σκότωσαν στις κλωτσιές. Εδώ και πέντε χρόνια δυστυχώς αυτοί οι άνθρωποι θεωρούσαν πως ο Ζαχαρίας δεν άξιζε να ζει και φαίνεται ότι δεν είναι άξιος και για δικαιοσύνη, γιατί βλέπω ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι έξω.

Πρόεδρος: Ποιους εννοείτε;

Ν. Κωστόπουλος: Τους δολοφόνους.

Πρόεδρος: Καταδικάστηκαν.

Ν. Κωστόπουλος: Είναι ελεύθεροι, δύο μήνες φυλάκιση για ένα έγκλημα δεν θεωρώ ότι είναι τιμωρία.

Πρόεδρος: Πότε πήγατε στο σημείο των γεγονότων;

Ν. Κωστόπουλος: Πήγα Κυριακή και η δολοφονία είχε γίνει Παρασκευή.

Πρόεδρος: Και ρωτούσατε τα καταστήματα;

Ν. Κωστόπουλος: Προσπαθούσα να μάθω παραπάνω για το τι έγινε και κανείς δεν ήξερε.

Πρόεδρος: Πάντως δε φαίνεται να τον γνώριζαν.

Ν. Κωστόπουλος: Ναι, και κανείς δεν ήξερε, και είμαι πεπεισμένος ότι αν ήμουν εκεί δε θα συνέβαινε αυτό.

Πρόεδρος: Εσείς ήσασταν στο εξωτερικό τότε;

Ν. Κωστόπουλος: Ναι, στην Ολλανδία. Όταν το έμαθα ήμουν στο Μόναχο.

Πρόεδρος: Είχατε επικοινωνία με τον αδερφό σας; Τακτική;

Ν. Κωστόπουλος: Ναι, τακτική, μέσα στην εβδομάδα 2-3 φορές θα μιλούσαμε. Τον Αύγουστο, πριν τον συμβάν, είχα έρθει κι εγώ Ελλάδα, στην Ιτέα και περάσαμε μαζί 20 μέρες.

Πρόεδρος: Είχε κάποια προβλήματα υγείας;

Ν. Κωστόπουλος: Ήταν οροθετικός και έπαιρνε την αγωγή του.

Πρόεδρος: Γνωρίζετε αν αντιμετώπιζε προβλήματα πανικού;

Ν. Κωστόπουλος: Όχι, δεν είχε τέτοια θέματα, ήταν ένας άνθρωπος ενεργός, έγραφε. Μια εβδομάδα πριν έκανε και ντραγκ σόου στο Ψυρρή.

Πρόεδρος: Τι είναι αυτά; Αυτά τα αγγλικά δεν καταγράφονται και δεν είναι εύκολο να θυμόμαστε, τι εννοείτε;

Ν. Κωστόπουλος: Χορευτικά σόου.

Πρόεδρος: Και πώς, τώρα, περιγράφεται από μια μάρτυρα που του συμπαραστεκόταν ότι εκείνη την ημέρα ότι ήταν σε μια κατάσταση πανικού; Δεν είχαν αναφερθεί ποτέ αυτά στην οικογένεια;

Ν. Κωστόπουλος: Όχι, ποτέ, ο αδελφός μου, του είχαν επιτεθεί λεκτικά και σωματικά και άλλες φορές, είχε σίγουρα μια ανησυχία όταν βρισκόταν σε εχθρικό κλίμα. Έχω υπάρξει σπίτι όταν είχε γυρίσει ματωμένος από επίθεση στο Γκάζι που του επιτέθηκαν 4 άτομα, μια φορά είχε τρέξει και είχε προλάβει να ξεφύγει. Του έχουν μπλοκάρει την είσοδο στο σπίτι του γιατί δεν ξέρω τι νόμιζαν. Είχε δεχτεί στο παρελθόν πολλά που τον έκαναν να είναι προσεκτικός και ανήσυχος.

Πρόεδρος: Σας είπε κάποιος μάρτυρας για κάποια τέτοια συμπεριφορά του, κάποιο πρόβλημα που εμφανίστηκε εκείνη την ημέρα; Από τον κόσμο που ρωτήσατε από τα μαγαζιά, σας περιέγραψε κάποιος ότι είχε έρθει σε κάποια κατάσταση ανησυχίας;

Ν. Κωστόπουλος: Κανένας δε μου απάντησε. Και οι δύο άνθρωποι που ρώτησα μου είπαν ότι αυτοκτόνησε και κατάλαβα ότι δεν θέλουν να μου δώσουν πληροφορίες.

Πρόεδρος: Δύο αδέρφια ήσασταν;

N. Κωστόπουλος: Τρεις

Πρόεδρος: Τρια αγόρια;

N. Κωστόπουλος: Ναι

Πρόεδρος: Τα προβλήματα με την οροθετικότητα τα είχε αντιμετωπίσει;

N. Κωστόπουλος: Ναι η οροθετικότητα με την αγωγή αντιμετωπίζεται, δεν είναι η δεκαετία του 80.

Πρόεδρος: Δεν του δημιουργούσαν κάποιο πρόβλημα, καποια παρενέργεια;

N. Κωστόπουλος: Ήταν οροθετικός από τα 24-25 του.

Πρόεδρος: Πόσα χρόνια ακολουθούσε αυτή τη θεραπεία;

N. Κωστόπουλος: 9 χρόνια, αυτό που θέλω να προσθέσω είναι ότι αυτοί οι άνθρωποι ποτέ δεν μετανόησαν και θα το ξαναέκαναν, αυτό έχω καταλάβει. Και είναι ατιμώρητοι.

Πρόεδρος: Δηλαδή εσείς ό,τι γνώση έχετε είναι από το δικαστήριο, δεν γνωρίζετε από μόνος σας, εκεί που επιχρήσατε να διερευνήσετε κατι άλλο. Με τον φίλο του που ήτανε μαζί του εκείνο το βράδυ, μιλήσατε;

N. Κωστόπουλος: Έχω προσπαθήσει στις αρχές και μετά αλλά ήταν σε δυσκολη κατάσταση, και δεν τα έχω καταφέρει.

Πρόεδρος: Ενώ γνωρίζατε από τον αδερφό σας ότι είχαν φιλική σχέση;

N. Κωστόπουλος: Όχι, δεν το γνώριζα.

Πρόεδρος: Γνωρίζατε τα πρόσωπα, τους φίλους του αδερφού σας;

N. Κωστόπουλος: Επειδή έλειπα 2 χρόνια στο εξωτερικό δεν τους γνώριζα όλους.

Πρόεδρος: Μιλήσατε με άλλους ανθρώπους που ήταν κοντά του;

N. Κωστόπουλος: Με τη φίλη του τη Σοφία, ναι, που δεν είναι μάρτυρας.

Πρόεδρος: Σας είπε κάτι για τη συμπεριφορά του;

N. Κωστόπουλος: Κάτι σχετικό όχι.

Πρόεδρος: Με τους γονείς σας τι επικοινωνία είχαν;

N. Κωστόπουλος: Κανονική, ζούσαν επίσης στο εξωτερικό και οι δύο.

Πρόεδρος: Και οι δύο γονείς ήταν στο εξωτερικό; Δεν ζουν στην Ελλάδα;

N. Κωστόπουλος: Πλέον ζούνε εδώ, τότε ήταν στην Αμερική.

Πρόεδρος: Δηλαδή ήταν μόνος του εδώ. Και ο αδερφός ο άλλος που ήταν;

N. Κωστόπουλος: Και αυτός στην Αμερική, είχε επιλέξει να είναι εδώ εκείνος.

Πρόεδρος: Οικονομικά πώς ήταν η κατάστασή του;

N. Κωστόπουλος: Κανονική, έπαιρνε το επίδομα για την οροθετικότητα του, έκανε τα σόου του που πληρωνόταν, έγραφε άρθρα που πληρωνόταν. Αν καθυστερούσε το επίδομα, βοηθούσαν οι γονείς μου.

Πρόεδρος: Δηλαδή ήταν ανεξάρτητος οικονομικά;

N. Κωστόπουλος: Ναι, αν χρειαζόταν βοήθεια, όπως και σε εμένα, θα έδινε η μαμά και ο μπαμπάς.

Πρόεδρος: Και εκείνο το διάστημα η οικογένεια δεν είχε καταλάβει ότι βρίσκεται σε κάποια κατάσταση πιο έκτακτη;

N. Κωστόπουλος: Όχι και ήμασταν από τον Αύγουστο μαζί, και μια χαρά ενεργός ήταν, προσπαθούσε να πλανάρει το μέλλον του τα σόου του, ένας κανονικός άνθρωπος ήταν.

Πρόεδρος: Ο κ. εισαγγελέας.

Εισαγγελέας: Σχέση με χρήση αλκοόλ είχε ο αδερφός σας;

N. Κωστόπουλος: Την κανονική σχέση που έχουμε όλοι.

Εισαγγελέας: Κάποιο θέμα με ναρκωτικά;

N. Κωστόπουλος: Όχι.

Εισαγγελέας: Η μάρτυρας Κ.Σ. την ξέρετε εσείς;

N. Κωστόπουλος: Τώρα την ξέρω, δεν την ήξερα.

Εισαγγελέας: Ξέρετε τι σχέση είχαν με τον αδερφό σας;

N. Κωστόπουλος: Φιλική σχέση.

Εισαγγελέας: Ξέρετε αν συμπαραστεκόταν στον αδερφό σας;

N. Κωστόπουλος: Οι φίλοι συμπαραστέκονται γενικά, πιο συγκεκριμένα όχι.

Εισαγγελέας: Κάτι επιπλέον δεν ξέρετε;

N. Κωστόπουλος: Όχι, δεν γνωρίζω κάτι συγκεκριμένο. Συμπαραστεκόταν σαν φίλη.

Εισαγγελέας: Είπατε του είχαν επιτεθεί; 2-3 φορές είπατε, με αφορμή τι;

N. Κωστόπουλος: Μπορεί να είχε βαμμένα τα νύχια του.

Εισαγγελέας: Εδώ δεν είχαμε τέτοια περίπτωση.

N. Κωστόπουλος: Δυστυχώς δεν ελέγχθηκε κάτι τέτοιο, γιατί η έρευνα για το ρατσιστικό κίνητρο έκλεισε γρήγορα.

Εισαγγελέας: Ούτε εσείς ξέρετε κάτι τέτοιο;

N. Κωστόπουλος: Γνωρίζω ότι αν ήμουν εδώ δε θα είχε συμβεί.

Εισαγγελέας: Τα κίνητρα των κατηγορουμένων δεν ήταν τέτοια...

Ν. Κωστόπουλος: Δεν διερευνήθηκαν ποτέ.

Εισαγγελέας: Με την καρδια είχε ποτέ θέμα; [...]

Πρόεδρος: Από την έδρα ερώτηση; [Κανείς] Η πολιτική αγωγή...

Παπαπαντολέων: Συμπληρωματικά, είπατε δεν είχε θέματα υγείας πέρα από την οροθετικότητα, ψυχικής υγείας;

Ν. Κωστόπουλος: Όχι, εννοώντας, αν είχε κατάθλιψη, ας πούμε;

Παπαπαντολέων: Ήταν ένα πρόσωπο που πάθαινε πανικούς; ήταν διπολικός; είχε κατάθλιψη; κάτι που να ήταν ένα πρόβλημα ψυχικής υγείας;

Ν. Κωστόπουλος: Όχι.

Παπαπαντολέων: Συνεργαζόταν με τη Στέγη Ωνάση;

Ν. Κωστόπουλος: Παραστάσεις και σε μια ταινία, που ήταν παραγωγή της Στέγης.

Παπαπαντολέων: Οικονομικά ήταν ανεξάρτητος;

Ν. Κωστόπουλος: Ναι ήταν επαρκές το εισόδημα.

Παπαπαντολέων: Γιατί χρειαζόταν η οικογένεια να τον βοηθάει;

Ν. Κωστόπουλος: Όταν καθυστερούσε το επίδομα μπορεί να του έδιναν 100 ευρώ μέχρι να μπει, όπως κι εγώ.

Παπαπαντολέων: Είχε ποτέ ποινικό παρελθόν;

Ν. Κωστόπουλος: Όχι.

Παπαπαντολέων: Ή και ανήλικος ακόμα; παραβατικότητα; κλοπές, κάτι στην Ιτέα;

Ν. Κωστόπουλος: Όχι, δεν γνωρίζω κάτι τέτοιο, ούτε είχε κάποια τέτοια ροπή. Είχαμε και μια διαφορά ηλικίας που δε γνωρίζω τι έκανε στην εφηβεία του, αλλά δεν ξέρω κάτι τέτοιο.

Παπαπαντολέων: Εσείς ως ενήλικοι ζήσατε καθόλου μαζί;

Ν. Κωστόπουλος: Από το 2010 μέχρι το 2015 μαζί, ναι.

Παπαπαντολέων: Άρα την ξέρετε τη ζωή του, δεν είναι ότι ήταν πολύ μεγαλύτερος και δεν είχατε επαφή με τον αδερφό σας. και εσείς και η οικογένεια;

Ν. Κωστόπουλος: Είχαμε μια διαφορά, αλλά για 5 χρόνια ζούσαμε μαζί, εννοείται είχαμε επαφή. Πηγαίναμε στην Ιτέα. Έκανε και ο καθένας τις διακοπές του αλλά ήμασταν κοντά, και γιορτές και όλα.

Παπαπαντολέων: Υπήρχε κάποιος λόγος να συμπαρασταθεί κάποιος στον αδερφό σας;

Ν. Κωστόπουλος: Όχι, αλλά φαντάζομαι μέσα στη ζωή σου μπορεί να θες στήριξη οποιαδήποτε, αν δεν πάει καλά η δουλειά, αν χώρισες...

Παπαπαντολέων: Πάντως δεν χρειαζόταν κάποια βοήθεια, είτε για λόγους οικονομικούς, είτε ψυχολογικούς;

Γλύκας: [Παρεμβαίνει] Έχω μετρήσει 6 ερωτήσεις τώρα...

Πρόεδρος: Κύριε συνήγορε, σας παρακαλώ, μη διακόπτετε.

Γλύκας: Κυρία πρόεδρε, να μη γίνονται υποδείξεις στις ερωτήσεις.

Πρόεδρος: Είπατε έχετε τελειώσει ΑΣΟΕΕ, και;

Ν. Κωστόπουλος: Και έχω κάνει μεταπτυχιακό στο μάρκετινγκ.

Πρόεδρος: Και τώρα ζείτε εδώ;

Ν. Κωστόπουλος: Ναι.

Παπαρρούσου: Κύριε μάρτυρα, εσείς πώς πληροφορηθήκατε τον θάνατο;

Ν. Κωστόπουλος: Εμένα με κάλεσε το πρωί του Σαββάτου η θεία μου.

Παπαρρούσου: Από την αστυνομία τι σας είπαν;

Ν. Κωστόπουλος: Η αστυνομία ενημέρωσε τη θεία μου ότι ο Ζαχαρίας μπήκε να ληστέψει και σκοτώθηκε.

Παπαρρούσου: Αυτό; Αυτό επιβεβαιώθηκε ή ανατράπηκε;

Ν. Κωστόπουλος: Όχι, δεν ήταν η αλήθεια, το έχουμε δει τι συνέβη.

Παπαρρούσου: Πώς μάθαμε όλη την αλήθεια μετά;

Ν. Κωστόπουλος: Με τα βίντεο...

Παπαρρούσου: Θέλετε να πείτε στο δικαστήριο πώς μαθεύτηκε η αλήθεια;

Ν. Κωστόπουλος: Πουλήθηκε για 500 ευρώ το βίντεο, δημοσιεύθηκε και έτσι μάθαμε ποιοι.

Παπαρρούσου: Και έτσι μάθαμε ποιοι σκότωσαν τον αδελφό σας.

Ν. Κωστόπουλος: Μάλιστα.

Γλύκας: Τέτοιες ερωτήσεις δεν επιτρέπουμε. Κυρία πρόεδρε έχουμε τέτοιο αδίκημα;

Πρόεδρος: Κύριε συνήγορε.

Γλύκας: Είναι ανθρωποκτονία το αδίκημα;

Ν. Κωστόπουλος: Θα έπρεπε να είναι.

Πρόεδρος: Συνεχίστε.

Παπαρρούσου: Οι κατηγορούμενοι πώς αντέδρασαν μετά το αδίκημα; Καταρχάς η αστυνομία πήγε μετά να πάρει καταθέσεις να μάθει τι έγινε;

Ν. Κωστόπουλος: Ποτέ δεν έκλεισε τον χώρο η αστυνομία, δόθηκε αρκετός χρόνος να διαγραφούν τα στοιχεία. Εγώ γνωρίζω πως ο Δημόπουλος βγήκε στην τηλεόραση, λίγο αργότερα, και μιλούσε

με πραότητα, λέγοντας πως ο αδερφός μου πήγε να τον ληστέψει και αυτοκτόνησε. Ο Χορταριάς μπήκε στο τουίτερ με το όνομά του και έγραφε για αυτοκτονία.

Οι άνθρωποι αυτοί, λίγες ώρες αφότου έκαναν αυτό... δεν ξέρω... δεν ξέρω τι μπορεί να συμβαίνει σε έναν άνθρωπο που σκοτώνει κάποιον και δεν το αισθάνεται καν.

Παπαρρούσου: Και επειδή άκουσα πάλι τον κ. κατηγορούμενο να αναφέρεται σε ληστεία, μπήκε να ληστέψει ο αδελφός σας;

Ν. Κωστόπουλος: Για κανένα λόγο.

Παπαρρούσου: Βρέθηκαν ευρήματα πάνω του;

Ν. Κωστόπουλος: Τίποτα απολύτως.

Παπαρρούσου: Για ποιο λόγο μπήκε μέσα;

Ν. Κωστόπουλος: Είχε φοβηθεί.

Παπαρρούσου: Διερευνήθηκε ο λόγος για τον οποίο μπήκε στο κοσμηματοπωλείο;

Ν. Κωστόπουλος: Όχι, επί της ουσίας όχι. Τα άτομα που τον εμπόδισαν να μπει στον Βενέτη, ο ένας βρέθηκε μετά από δικό μου αίτημα στο Forensic Architecture, μέσα σε δύο μέρες αφού το διερεύνησαν, πήγε και κατέθεσε.

Παπαρρούσου: Επίσης άκουσα ξανά τον κατηγορούμενο να επανέρχεται στο αφήγημα του μαχαιριού.

Ν. Κωστόπουλος: Το συγκεκριμένο μαχαίρι που βρέθηκε, δεν υπήρχαν αποτυπώματα του Ζαχαρία. Το οποίο, όλως τυχαίως μοιάζει και με τα μαχαίρια που ήταν σε ταβέρνα δίπλα στο κοσμηματοπωλείο.

Πρόεδρος: Υπάρχουν κι άλλα αποδεικτικά στοιχεία που είναι ξεκάθαρα, οπότε να μην ρωτάμε τον μάρτυρα. Κάποια θέματα προκύπτουν από άλλα αποδεικτικά μέσα.

Εισαγγελέας: Ο μάρτυρας του Βενέτη, αναγνώρισε τον κ. Κουζαντζάκογλου;

Παπαρρούσου: Αν μου επιτρέπετε, είναι μάρτυρας που φαίνεται από την αρχή μέχρι το τέλος και η αστυνομία δεν τον αναζήτησε ποτέ.

Πρόεδρος: Εντάξει, εντάξει. Παρακαλώ, η υπεράσπιση.

Αναγνωστόπουλος: Έχετε δώσει μια κατάθεση στον ανακριτή [διαβάζει] που λέτε ότι είχε κάποιο πρόβλημα υγείας και τον ρωτήσατε αν είχε πάει στον γιατρό. Μπορείτε να πείτε σε τι μικροπροβλήματα αναφέρεστε;

Ν. Κωστόπουλος: Δερματικό, που τον ανησυχούσε.

Αναγνωστόπουλος: Λέτε ότι είχε κάποιο πρόβλημα με το αλκόολ στην κατάθεση και το αναφέρετε ως πρόβλημα.

N. Κωστόπουλος: Δεν το είπα έτσι και μακάρι να καταγράφονταν και οι ερωτήσεις όπως γίνονται στον ανακριτή. Δεν είχε κάποιο πρόβλημα, είχε μια θλίψη που είχε χάσει το σκύλο του, και μπορεί να είχε πει λίγο παραπάνω.

Αναγνωστόπουλος: Ρωτηθήκατε επίσης αν είχε κάποιο θέμα με ναρκωτικά και είπατε όχι, σε άλλο σημείο έχετε πει [...]

N. Κωστόπουλος: Ο κ. ανακριτής, δυστυχώς, με ρωτούσε συνέχεια για ναρκωτικά, αλκοόλ και μαχαίρι. Δυστυχώς δεν καταγράφονται οι ερωτήσεις του.

Αναγνωστόπουλος: Εδώ είναι τα δικά σας λόγια, όχι του κυρίου ανακριτή.

N. Κωστόπουλος: Η απάντηση στις δικές του ερωτήσεις είναι. Όταν πηγαίνεις μετά από δυο μέρες που έχει δολοφονηθεί ο αδερφός σου και οι ερωτήσεις είναι τέτοιες, υπάρχει μια σύγχυση στο μυαλό σου.

Αναγνωστόπουλος: Έχετε κάνει αγωγή και έχετε στραφεί για χρηματική ικανοποίηση κατά του κ. Δημόπουλου και Χορταριά;

N. Κωστόπουλος: Ναι, μάλιστα.

Αναγνωστόπουλος: Και κατά του δημοσίου;

N. Κωστόπουλος: Ναι αλλά τι σημασία έχει;

Πρόεδρος: Γνωρίζετε; Το αν έχει σημασία θα το δούμε, εσείς ως μάρτυρας πρέπει να απαντήσετε.

N. Κωστόπουλος: Γνωρίζω ότι κατά του δημοσίου απορρίφθηκε.

Γλύκας: Φαντάζομαι η πρώτη κουβέντα όταν πάτε στον κ. ανακριτή δε θα έχει να κάνει με δερματικά.

N. Κωστόπουλος: Σας ξαναλέω...

Γλύκας: Όταν η πρώτη κουβέντα είναι «ο αδερφός μου δεν χρειαζόταν να κλέψει, τον είχα στείλει στον γιατρό»... είχε ανάγκη από τον αδερφό του στην Ολλανδία για δερματικά προβλήματα;

N. Κωστόπουλος: Είχε να κάνει με την τελευταία επικοινωνία με τον αδερφό μου αυτό.

Γλύκας: Εγώ δαιβάζω τι έχετε πει στον κ. ανακριτή, και έρχεστε εδώ στο ΜΟΕ αυτής της εμβέλειας και λέτε για δερματικά, χρειαζόταν εσείς να τον κατευθύνετε για δερματικά;

N. Κωστόπουλος: Ήταν η τελευταία ανησυχία που είχε και γι' αυτή μιλήσαμε.

Γλύκας: Άλλη ανησυχία δεν είχε σε επίπεδο υγείας;

N. Κωστόπουλος: Όχι.

Παπαπαντολέων: Και δεν προέκυψε κιόλας.

Γλύκας: Ότι είχε πρόβλημα με αλκοόλ δεν είχε ανησυχία;

N. Κωστόπουλος: Ότι είχε χάσει το σκύλο του ήτανε το θέμα του με τη συγκεκριμένη περίπτωση.

Γλύκας: Λέτε ότι είχε πρόβλημα και προφανώς το πρόβλημα με το αλκοόλ δεν προκύπτει σε 3 μήνες.

Ν. Κωστόπουλος: Όχι, δεν ήταν κάτι μακροχρόνιο, ήταν στην προκειμένη με το σκύλο του.

Γλύκας: Γιατί στην κατάθεσή σας δεν λέτε για τον σκύλο;

Ν. Κωστόπουλος: Το λέω στη δίκη.

Πρόεδρος: Το αναφέρει, κε συνήγορε.

Γλύκας: Ναι, το αναφέρει.

Πρόεδρος: Πόσο καιρό είχε συμβει αυτό;

Ν. Κωστόπουλος: Το είχε βρει μετά το Πάσχα.

Γλύκας: Οι 3-4 μήνες είναι ικανοί ώστε να δημιουργηθεί απότομα πρόβλημα με το αλκοόλ;

Ν. Κωστόπουλος: Σαφέστατα όχι.

Γλύκας: Άρα παραπάνω;

Ν. Κωστόπουλος: Όχι δεν έχει να κάνει με παραπάνω.

Γλύκας: Είπατε ότι δεν είναι αρκετό.

Ν. Κωστόπουλος: Επιμένετε στη λέξη πρόβλημα που είπατε.

Γλύκας: Επιμένω στη λέξη πρόβλημα και με τα δερματικά που λετε εδώ ότι τον είχατε στείλει στον γιατρό.

Ν. Κωστόπουλος: Το μόνο πρόβλημα που μπορώ να πω ήταν ότι ήταν αρκετά θλιμμένος τότε, και τα δερματικά, δεν υπήρχε κάτι άλλο. Ανέσυρα στη μνήμη μου τα προβλήματα που είχα να πω. Επειδή ήταν θλιμμένος που έχασε τον σκύλο του, το είπα πλάγια σαν απάντηση για να ανακαλέσω τι προβλήματα είχε, σε σχέση με το αλκοόλ.

Γλύκας: Λίγο παρακάτω λέτε ότι έκανε κάποια χρήση ναρκωτικών.

Ν. Κωστόπουλος: Είχε να κάνει πολλά χρόνια πριν.

Γλύκας: Πάλι ο ανακριτής φταίει; Εσείς τα λέτε.

Ν. Κωστόπουλος: Αν καταγράφονταν οι ερωτήσεις του... η επιμονή σε λέξεις η πράγματα που έχουν γίνει κάτω από μια συγκεκριμένη συνθήκη και πίεση...

Πρόεδρος: Εμείς θέλουμε να μας πείτε τι πραγματικά είχατε ζήσει με τον αδερφό σας. Εδώ σήμερα καταθέτετε και θέλουμε να μας πείτε αυτά.

Ν. Κωστόπουλος: Ο αδερφός μου, το 2010 που πέρασα κι εγώ στην Αθήνα και ζήσαμε μαζί, είχε μια φυσιολογική ζωή, ενεργή, με τις παρέες του, με τον ακτιβισμό του.

Πρόεδρος: Μας είπατε στις διακοπές δεν καταναλώνε λέτε αλκοόλ...

Ν. Κωστόπουλος: Δεν μπορούμε να λέμε ότι είναι πρόβλημα το να βγαίνει ένα Σάββατο και να πίνει 3 μπίρες.

Πρόεδρος: Πρόβλημα όταν γίνεται τακτικότερα, ναρκωτικά;

Ν. Κωστόπουλος: Είχε κάνει μαριχουάνα σε μια παρέα.

Πρόεδρος: Περιστασιακά δηλαδή. Εκείνο το διάστημα δεν ήταν όμως ενεργός σε αυτό;

Ν. Κωστόπουλος: Όχι.

Πρόεδρος: Μιλούσατε στο τηλέφωνο να πείτε τα θέματά σας;

Ν. Κωστόπουλος: Ναι, βέβαια, θα του έλεγα για το πτυχίο, θα μου έλεγε για τα σόου...

Πρόεδρος: Τα θέματα υγείας δηλαδή θα τα έλεγε;

Ν. Κωστόπουλος: Ναι, όπως μου είχε πει και το δερματικό πρόβλημα.

Πρόεδρος: Πού είχε δερματικό;

Ν. Κωστόπουλος: Κονδυλώματα είχε.

Γλύκας: Λέτε, έχετε πει για αλκοόλ.

Πρόεδρος: Μόνο γι' αυτό είχατε μιλήσει, για τα κονδυλώματα;

Ν. Κωστόπουλος: Ναι, ήταν πάνω στις ερωτήσεις που τέθηκαν, εγώ μιλάω για την προσωπική μου εμπειρία.

Πρόεδρος: Ρωτήστε, κύριε συνήγορε.

Αναγνωστόπουλος: Αν θέλετε, όμως, έχουμε και μια πραγματογνωμοσύνη που δείχνει και ένα συκώτι κατεστραμμένο.

Πρόεδρος: Δε θα μιλάτε ούτε η μια πλευρά ούτε η άλλη, καταγράφονται και μπερδεύονται οι καταθέσεις με τις ερωτήσεις.

Γλύκας: Επειδή δεν καταγράφηκε αυτό που είπε ο συνάδελφος, γιατί μιλούσε δυνατά η αξιότιμη κυρία συνάδελφος και δεν καταγράφηκε το δικό μου.

Πρόεδρος: Κύριε συνήγορε, συνεχίστε τις ερωτήσεις και τελειώνετε.

Γλύκας: Κα. πρόεδρε, σας θυμίζω ότι δεν είμαι μικρό παιδί... Κύριε μάρτυρα, πιο πριν, να μου πείτε εσείς, μιλάτε για αλκοόλ, μιλάτε για ναρκωτικά και εσείς ο ίδιος, χωρίς να σας επιβληθεί, είπατε ότι ήταν σε κατάσταση αμόκ και λόγω αλκοόλ η ναρκωτικών μπήκε μέσα στο κοσμηματοπωλείο

Ν. Κωστόπουλος: Τη λέξη «αμόκ» δεν τη χρησιμοποιώ έτσι, τη λέω στην καθημερινότητα, όταν έχω τα νεύρα μου, όταν έχει κίνηση, με τη λαϊκή έννοια, τρόπος του λέγειν, όχι ότι έχει πέσει κάτω κάποιος...

Πρόεδρος: Τρόπος του λέγειν.

Γλύκας: [διαβάζει] «προσωπική μου άποψη ότι δεν καταλάβαινε τι έκανε», λόγω αλκοόλ;

Πρόεδρος: Κύριε συνήγορε, οι ερωτήσεις έχουν εξαντληθεί, αυτά είναι σχόλια τώρα.

Γλύκας: Εσείς διευθύνετε τη διαδικασία κυρία πρόεδρε.

Πρόεδρος: Γι' αυτό, κ. Συνήγορε, επιμένω σε αυτό, τελειώνετε με τις ερωτήσεις.

Γλύκας: Μετά την κατάσταση αμόκ που λέτε ότι δεν χρησιμοποιείτε τακτικά, «προσωπική μου άποψη είναι ότι δεν κατάλαβε τι έκανε». Τι εννοείτε; Θα έμπαινε στο κοσμηματοπωλείο αν δεν καταλάβαινε τι έκανε;

Ν. Κωστόπουλος: Όχι, έχω απαντήσει.

Γλύκας: Το λέτε όμως.

Ν. Κωστόπουλος: Έχω απαντήσει.

Γλύκας: Για ποιο λόγο μπήκε;

Ν. Κωστόπουλος: Ο Ζαχαρίας εμποδίστηκε από 3 άτομα να μπει στον Βενέτη.

Γλύκας: Ήσασταν εκεί;

Ν. Κωστόπουλος: Όχι αλλά υπάρχει βίντεο, μπήκε να προστατευθεί.

Γλύκας: Φάνηκε κάτι τέτοιο στο βίντεο;

Ν. Κωστόπουλος: Τον αδερφό μου τον σκότωσαν στο ξύλο.

Γλύκας: Αυτό αφήστε να το κρίνει το δικαστήριο.

Ν. Κωστόπουλος: Το έχει κρίνει και οι δολοφόνοι είναι ακόμα έξω.

Πρόεδρος: Κύριε συνήγορε, ο μάρτυρας δεν είναι αυτόπτης.

Γλύκας: Ιατρικώς οι ερωτήσεις έχουν σημασία. Θα έρθει η ώρα των ιατροδικαστών. Αυτό που λέτε για αλκοόλ, για ναρκωτικά, τι διαφορά έχει με αυτό που φέρετε να λετε στην πρωτόδικη κρίση ως «ανακοίνωση της ελληνικής αστυνομίας»; Η αστυνομία λέει ότι μπήκε να κλέψει, εσείς λέτε ότι μπήκε λόγω του αλκοόλ. Ποια η διαφορά;

Ν. Κωστόπουλος: Σας ξαναλέω ότι είχε να κάνει με τον τρόπο που με ρώτησε ο ανακριτής. Έχουμε τις τοξικολογικές που είναι καθαρές...

Γλύκας: Δεν θα το αξιολογήσετε, μάλιστα. Ο ιατρικός φάκελος του αδερφού σας πού είναι;

Ν. Κωστόπουλος: Δεν ζητήθηκε ποτέ

Γλύκας: Αν σας ζητηθεί στο δικαστήριο θα τον φέρετε;

Πρόεδρος: Ήταν ασφαλισμένος ο αδερφός σας;

Ν. Κωστόπουλος: Λόγω του επιδόματος σίγουρα, αλλά τι φάκελος;

Γλύκας: Το ιατρικό ιστορικό.

Ν. Κωστόπουλος: Δεν ζητήθηκε ποτέ.

Γλύκας: Αν σας το ζητήσω εγώ τώρα θα το φέρετε; Άλλο που δεν ζητήθηκε [...]

Πρόεδρος: Για την οροθετικότητα πήγαινε σε κάποιο συγκεκριμένο νοσηλευτικό ίδρυμα;

N. Κωστόπουλος: Δεν ξέρω.

Πρόεδρος: Άρα δεν ξέρουμε αν είναι ασφαλισμένος;

N. Κωστόπουλος: Έπαιρνε την αγωγή από το φαρμακείο, συνταγογραφούμενη από το δημόσιο.

Πρόεδρος: Έκανε εξετάσεις επειδή ακολουθούσε αυτή την αγωγή;

N. Κωστόπουλος: Ναι.

Γλύκας: Λέτε λοιπόν ότι ο ανακριτής σας παρέσυρε σε όλα αυτά, απαντήσετε και πριν λίγο είπατε στο δικαστήριο ότι δεν ζητήθηκε ποτέ, που δεν ήμουν, αλλά έμαθα ότι δεν ζητήθηκε.

Πρόεδρος: Κύριε συνήγορε... [με ενόχληση]

Παπαπαντολέων: Ζητήθηκε από εσάς;

Γλύκας: Τελικά υπάρχει ιατρικός φάκελος ή δεν θέλετε να τον δώσετε;

N. Κωστόπουλος: Δεν έχω στην κατοχή μου κάποιο ιατρικό φάκελο;

Πρόεδρος: Καθίστε, κύριε μάρτυρα.

Γλύκας: Άρα η απάντηση δεν είναι ότι δεν την έχετε αλλά ότι δεν την δώσατε! Δηλώνω στα πρακτικά ότι δεν έχω τελειώσει τις ερωτήσεις.

Πρόεδρος: Ποια είναι η ερώτηση που έχετε και δεν την κάνατε;

Γλύκας: Μια δήλωση για τα πρακτικά, είναι μια σοβαρή δίκη, μην αφαιρείτε δικονομικά δικαιώματα.

Πρόεδρος: Το μόνο που μπορείτε να κάνετε είναι να απευθυνθείτε στο δικαστήριο, ούτε να γραφτεί κάτι στα πρακτικά.

Γλύκας: Απευθύνομαι στο δικαστήριο και δε θα κάνω έκπτωση υπερασπιστικών δικαιωμάτων! Ζητώ να μου επιτραπούν οι ερωτήσεις μου!

Πρόεδρος: Παρακαλώ, κ. εισαγγελέα.

Εισαγγελέας: Θεωρώ ότι ο μάρτυρας επαρκώς ολοκλήρωσε την κατάθεση του και δεν υπάρχει λόγος να συνεχίσει.

Παπαπαντολέων: Αφενός υπάρχει ένα βιντεο που έχει καταγραφεί στο σύνολο της δράσης, έχουμε και σειρά ιατροδικαστικές εκθέσεις, από τοξικολογικές εξετάσεις όσον αφορά το αλκόολ και τα ναρκωτικά. Αυτά είναι τα επιστημονικά δεδομένα που έχει το δικαστήριο και είμαι σίγουρη πως θα ερωτηθούν εξαντλητικά οι ιατροδικαστές. Το να ερωτάται ο μάρτυρας, αδερφός του αποθανόντος, για περιστατικά που δεν γνωρίζει δεν καταλαβαίνω πού αποσκοπεί.

Παπαρρούσου: Ο κύριος συνάδελφος χρησιμοποιεί την πρωτόδικη. Έχουμε την αρχή της εγγύτητας του αποδεικτικού μέσου. Ιατρικός φάκελος τηρείται όταν έχουμε έναν ασθενή για να ξέρουμε την πορεία του. Απλό τη στιγμή που είναι απλά οροθετικός, τι φάκελο να έχουμε;

Γλύκας: Υπάρχουν πολλές σελίδες κατάθεσης. Είμαστε στον πρώτο μάρτυρα, δεν υπάρχει σύγκριση με προηγούμενο ή με επόμενο.

Πρόεδρος: Ποια είναι τα θέματα τα οποία θέλατε να ρωτήσετε;

Γλύκας: Θα τα ακούσετε σε λίγο.

Πρόεδρος: Μα πρέπει να ξέρουμε.

Γλύκας: Κυρία πρόεδρε δεν έχει καλυφθεί για μένα.

Πρόεδρος: Ποιο θέμα δεν έχει καλυφθεί;

Γλύκας: Πριν από την οικονομία υπάρχει η δικονομία κυρία πρόεδρε. Και επειδή 20 λεπτά δεν ρωτήσαμε τίποτα παραπάνω, προφανώς δεν καλυπτόμαστε. Αν υπάρχει περιορισμός δικονομικών δικαιωμάτων να επαναπροσδιορίσουμε τη σχέση μας με τη δίκη και το λέω εξ αρχής.

Πρόεδρος: Διακόπτουμε.

Η έδρα διέκοψε στις 10:28.

Συνέχιση της διαδικασίας 10:55.

Πρόεδρος: Απορρίπτει το δικαστήριο την προσφυγή του συνηγόρου [σ: Γλύκα] του δεύτερου κατηγορούμενου για την κατάθεση του μάρτυρα Κωστόπουλου Νικόλαου.

Μάρτυρας Ελένη Κωστοπούλου

Πρόεδρος: Ελάτε, κυρία Κωστοπούλου.

Αναγνωστόπουλος: Κυρία πρόεδρε, με το [άρθρο] 358, αν έχετε τελειώσει, για να αναδείξω κάποιες λεπτομέρειες, θα ήθελα να αναφερθώ στην πρωτόδικη απόφαση στη σελίδα 90, που γράφει ότι η οικογένεια του Κωστόπουλου λέει πως θα ζητήσει και θα προσκομίσει όλα τα ιατρικά δεδομένα. Και είχε ζητηθεί και είχε υποσχεθεί η άλλη πλευρά ότι θα προσκομίσει ιατρικό φάκελο.

Γλύκας: Μάλιστα, κυρία πρόεδρε, έχει δεσμευτεί η υποστήριξη κατηγορίας να τον φέρει. Δεν ήταν αρκετό κα. πρόεδρε, δεν θέλατε να ρωτήσω αν είχε σχέση με ναρκωτικά, αν είχε παρακολουθήσει ΚΕΘΕΑ και ότι ο ίδιος είχε πει σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης ότι έχει κάνει πράγματα για τα οποία δεν είναι περήφανη η μητέρα.

Παπαπαντολέων: Να την προσκομίσετε τη δήλωση ότι κάνει ναρκωτικά.

Πρόεδρος: Δεν υπάρχει λόγος, ενώ μιλάει ο συνάδελφός σας...

Παπαπαντολέων: Έχουμε και ενόρκους, κα πρόεδρε, και λέει ανακρίβειες.

Γλύκας: Δεν θα απαντήσω στους χαρακτηρισμούς.

Πρόεδρος: Κ. συνήγορε, δεν υπάρχει λόγος έντασης. Έκανα παρατήρηση στις συναδέλφους σας αλλά δεν ακούτε.

Γλύκας: Μόνο στο δικαστήριο απευθύνομαι, κα πρόεδρε.

Πρόεδρος: Πείτε κ. συνήγορε τι θέλατε, ολοκληρώστε.

Γλύκας: Το δικαστήριο έκρινε ότι δεν έπρεπε να ρωτήσω για το ΚΕΘΕΑ, ούτε για τα λιποθυμικά επεισόδια, ότι ο εκλιπών πήγε σε συγκεκριμένο νοσοκομείο, δεν έχει σημασία η σχέση του με το Λαϊκό Νοσοκομείο και αν είχε φάκελο. Είχα επιλέξει συνειδητά να μη ρωτήσω τη μητέρα και δε θα το κάνω, γιατί σέβομαι μια κατάσταση και δηλώνω ότι σας σέβομαι.

Πρόεδρος: Αν κριθεί ότι πρέπει να επανέλθει ο μάρτυρας, θα επανέλθει.

Αναγνωστόπουλος: Με ποια σειρά εκφωνείτε τους μάρτυρες κα πρόεδρε; Γιατί στην κλήση είναι άλλη σειρά.

Πρόεδρος: Η σειρά είναι Κωστόπουλος Ευθύμιος, που δεν θα έρθει σήμερα... είναι τρίτη κατά σειρά η κ. Κωστοπούλου. [Προς τη μάρτυρα] Πείτε μας, τι θέλετε να μας πείτε;

Ελ. Κωστοπούλου: Εγώ στη δίκη πρωτοδίκως μίλησα περισσότερο για το παιδί μου, για αυτόν τον γενναιόδωρο και ανοιχτό άνθρωπο. Μαχητής και αγωνιστής για όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα. Που ήταν ένας ζωντανός άνθρωπος και είχε ενσυναίσθηση, που ήταν ευφυής, που ήξερε να πλάθει λέξεις και να εκφράζει τις σκέψεις του με πάρα πολλούς τρόπους.

Όλοι οι φίλοι και γνωστοί του ήξεραν τι άνθρωπος ήταν, αλλά και όσοι τον έμαθαν μετά τον αγάπησαν από αυτά που έλεγε. Σήμερα θα ήθελα, με την άδειά σας, να μιλήσω για τους κατηγορούμενους, γιατί ήμουν σε όλη τη δίκη και άκουσα και τις απολογίες τους. Θα ξεκινήσω από τον κατηγορούμενο Δημόπουλο. Θέλω να πω ότι όταν κατέθεσε μας είπε πόση σημασία είχε το κοσμηματοπωλείο. Ήταν κάτι που το αγαπούσε πολύ, το ανέφερε πολλές φορές...

Γλύκας: [Παρεμβαίνει] Σχολιασμό της απόφασης θα κάνει;

Πρόεδρος: Αφήστε τη μητέρα να πει, είναι και ειδική η θέση.

Γλύκας: Πρώτος εγώ το είπα

Πρόεδρος: Ξέρετε, κ. συνήγορε, το δικαστήριο εκτιμά τα αποδεικτικά στοιχεία.

Παπαπαντολέων: Θα διακόψετε - τόσο πολύ - τη μητέρα του νεκρού;

Πρόεδρος: Αφήστε τη μητέρα να πει τον πόνο της, σας παρακαλώ, έχει χάσει το παιδί της.

Ελ. Κωστοπούλου: Μας είπε [ο κατηγορούμενος Δημόπουλος] ότι αγαπούσε τόσο πολύ αυτό το κατάστημα, που το άφηνε μόνο του και πήγαινε να πάρει εφημερίδα.

Μάρτυρας μας είπε ότι είχε μιλήσει με τον κοσμηματοπώλη και είχε κλείσει την πόρτα, γιατί δεν μπορούσε να υπήρχε αυτή η πόρτα. Όταν αγαπάς το μαγαζί σου, φροντίζεις να μη μπει κάποιος μέσα, όχι να τον εγκλωβίσεις.

Ο ίδιος έσπασε τη βιτρίνα και πέταξε πράγματα στο παιδί μου. Είπε ότι τον είδε να κρατάει τη μηχανή, ενώ δεν βρέθηκαν αποτυπώματα, είπε ότι έβαλε πράγματα στην τσέπη του ενώ δεν βρέθηκε τίποτα. Μετά άρχισε να πετάει πράγματα στη βιτρίνα του αγαπημένου του μαγαζιού και την έσπασε και, βγαινοντας έξω, άρχισε να τον κλωτσάει, «παρασυρμένος», μας είπε, από τον έτερο κατηγορούμενο και όταν πήγε σπίτι του το βράδυ και έμαθε ότι πέθανε, μας είπε ότι δεν του έκανε και μεγάλη αίσθηση.

Είπε μερικά «λυπάμαι», δεν ζήτησε ποτέ συγγνώμη και είπε ότι θα το ξαναέκανε. Όλα αυτά είναι οδυνηρά για την οικογένεια. Εγώ σας λέω τι άκουσα και ότι αυτά είναι οδυνηρά.

Πρόεδρος: Θα θέλαμε να μας πείτε λίγα περισσότερα πράγματα, αν γνωρίζετε, για εκείνο το διάστημα, τις παρέες του, αν γνωρίζετε. Ή δεν είχατε πολλή σχέση επειδή ήσασταν στην Αμερική εκείνο το διάστημα;

Ελ. Κωστοπούλου: Κυρία πρόεδρε, κάθε 33χρονος άνθρωπος έχει τη δική του ζωή. Βεβαίως δεν ήξερα όλους τους φίλους, ούτε μιλούσα κάθε μέρα.

Πρόεδρος: Το παιδί που ήταν μαζί του εκείνο το βράδυ το γνωρίζατε;

Ελ. Κωστοπούλου: Όχι, δεν το γνώριζα, θα ήθελα κι εγώ να τον βρω και να τον ρωτήσω.

Πρόεδρος: Το σπίτι που έμενε ήταν στο όνομά του;

Ελ. Κωστοπούλου: Ναι. Ήταν ένα πολυάσχολο παιδί, κα πρόεδρε, θα έκανε πρόβα για το θέατρο, θα πήγαινε σε εκδήλωση διαμαρτυρίας, είχε βάλει υποψηφιότητα για δημοτικός σύμβουλος.

Πρόεδρος: Αυτά σας τα έλεγε;

Ελ. Κωστοπούλου: Ναι. Από 18 χρονών που πήγε να σπουδάσει ζούσε μόνος του, ποτέ δεν έκοψε επαφή με την οικογένειά του. Όταν ξεκίνησε να σπουδάζει, τον βοηθήσαμε εμείς και μετά άρχισε να στέκεται στα πόδια του μόνος του.

Πρόεδρος: Αλλά λέτε τα τελευταία 5 χρόνια ήσασταν στο εξωτερικό για οικονομικούς λόγους.

Ελ. Κωστοπούλου: Ναι και του είπαμε να έρθει μαζί μας, αλλά εδώ είχε τους φίλους του, τη ζωή του. Σεβόμασταν τις επιλογές του, αλλά θεωρώ ότι είναι φυσιολογικό για έναν άνθρωπο να μη λείπει τα πάντα στους γονείς του.

Πρόεδρος: Τα προβλήματα υγείας σας τα 'λεγε;

Ελ. Κωστοπούλου: Ναι. Όταν πήγε στον στρατό εξετάστηκε το αίμα του και βρέθηκε οροθετικός, και τον συνάντησα και μίλησα και με τον γιατρό.

Πρόεδρος: Πόσα χρόνια ήταν που το είχε διαπιστώσει;

Ελ. Κωστοπούλου: Εκεί ήταν γύρω στα 24-25 χρονών.

Πρόεδρος: Δηλαδή μια δεκαετία.

Ελ. Κωστοπούλου: Ναι, είχε τα χάπια του, έκανε τις εξετάσεις του τακτικά.

Πρόεδρος: Τον ρωτούσατε αν έχει κάνει τις εξετάσεις;

Ελ. Κωστοπούλου: Φυσικά και τον ρωτούσα.

Πρόεδρος: Ξέρετε αν ήταν τακτικός;

Ελ. Κωστοπούλου: Ναι, βέβαια, ήξερα ότι πρέπει να κάνει τσεκ, παρακολουθούσα.

Πρόεδρος: Για να νοσηλευτεί λέτε.

Ελ. Κωστοπούλου: Δεν είχε νοσηλευτεί ποτέ, γιατί αν είχε νοσηλευτεί θα πήγαινα να του συμπαρασταθώ και να τον φροντίσω. Η περιουσία μας είναι τα 3 παιδιά μας, τα αγαπάμε παρα πολύ. Αν έρθετε στην περιοχή μας θα σας το πούνε όλοι, έχουμε κάνει πάρα πολλές θυσίες για το καλό των παιδιών μας, για να είναι καλά.

Πρόεδρος: Προβλήματα με ουσίες;

Ελ. Κωστοπούλου: Στην αντίληψή μου δεν είχε πέσει κάτι.

Πρόεδρος: Επειδή ήταν σε ένα χώρο καλλιτεχνικό και κάποιος μπορεί να χρησιμοποιήσει.

Ελ. Κωστοπούλου: Όχι, δεν είχε χρησιμοποιήσει τίποτα, θα τον ρωτούσα βέβαια αν είχα υποψιαστεί τίποτα.

Πρόεδρος: Μετά στο σπίτι του πήγατε;

Ελ. Κωστοπούλου: Όχι.

Πρόεδρος: Το σκυλάκι του ξέρατε ότι το είχε χάσει;

Ελ. Κωστοπούλου: Βέβαια το ήξερα και τότε είχε πέσει και ο σίδηρός του και δεν κοιμόταν, ήταν πολύ στεναχωρημένος, και αισθανόταν ότι είχε χάσει κάτι από τον εαυτό του.

Πρόεδρος: Για προβλήματα που αντιμετώπιζε από τρίτους, σχετικά με τα θέματα που είχε, σας έλεγε; Ξέρατε ότι κάποιος παρεκτρέπονται στη συμπεριφορά τους απέναντί του;

Ελ. Κωστοπούλου: Επειδή ήταν ομοφυλόφιλος, οπότε δεχόταν επιθέσεις και μου το είχε πει και μένα, και ξέρουμε ότι ζούμε σε ομοφοβική και ρατσιστική κοινωνία.

Πρόεδρος: Σας είχε μιλήσει εσάς; Αυτά είχαν κάποια επίπτωση στην ψυχική του υγεία;

Ελ. Κωστοπούλου: Νομιζω τον πείσμωνε και επέμενε στο να έχουν όλοι οι άνθρωποι ίσα δικαιώματα.

Πρόεδρος: Δηλαδή δεν υπήρχε περίπτωση να επηρεαστεί ψυχολογικά;

Ελ. Κωστοπούλου: Όχι, αυτό που έκανε ήταν να αποφεύγει τη βία, έτρεχε, γιατί αυτό ήταν το δυνατό του σημείο.

Πρόεδρος: Έτρεχε; Δηλαδή;

Ελ. Κωστοπούλου: Ναι, προσπαθούσε να αποφύγει, τρέχοντας.

Πρόεδρος: Έχει περιγραφεί ότι δεν είχε απολύτως την αυτοκυριαρχία του. Είχατε αντιληφθεί ποτέ κάτι που να τον έκανε να πάθει κάτι ανάλογο; Όχι αυτής της έντασης ίσως, αλλά κάτι που θα τον έκανε να καταρρεύσει;

Ελ. Κωστοπούλου: Δεχόταν λεκτικές προσβολές, αλλά ήταν δυνατός. Αν είχε, θα μπορούσε να φύγει από την Αθήνα, αλλά τη λάτρευε, του άρεσε, όλες αυτές οι δράσεις και ήθελε να βοηθάει τον συνάνθρωπό του. Και εκείνη την ημέρα η αστυνομία δεν έκανε ποτέ καμία έρευνα. Τα κινητά των κατηγορουμένων δεν ανοίχτηκαν ποτέ, για να δούμε με ποιους συνομίλησαν. Ξέρετε, ο άνθρωπος με το κίτρινο μπλουζάκι μιλούσε διαρκώς με κάποιον και έλεγε «εδώ είναι, ελάτε». Αυτός ο κύριος

είναι αυτός που κάλεσε και είπε «ληστεία» στην αστυνομία, όχι ο κοσμηματοπώλης. Ο κοσμηματοπώλης κλωτσούσε. Και κατέθεσε ότι ο Ζαχαρίας δεν έκανε ληστεία.

Και να μιλήσω και για τον άλλον κατηγορούμενο, γιατί θα ήταν άδικο να μιλήσω μόνο για τον έναν...

Πρόεδρος: Είδατε κάτι, εκτός των καταθέσεων;

Ελ. Κωστοπούλου: Εγώ αισθάνομαι ότι σε αυτό το έγκλημα η αστυνομία δεν έκανε τα απαιτούμενα, δεν συνέλεξε τα στοιχεία, δεν έψαξε να βρει μάρτυρες. Πέρα απ' το μαχαίρι που ο ένας κατηγορούμενος το υπέδειξε ότι είναι μέσα. Δεν πήρε υλικό από όσες κάμερες έπρεπε. Γιατί δεν βρήκαμε υλικό από τους ανθρώπους που μαγνητοσκοπούσαν; Δεν ήταν δουλειά της αστυνομίας αυτό, να συνθέσει τα στοιχεία;

Πρόεδρος: Αισθάνεστε ότι δεν έγινε έρευνα;

Ελ. Κωστοπούλου: Ναι.

Εισαγγελέας: Κρίσεις πανικού ποτέ είχα;

Ελ. Κωστοπούλου: Όχι, δεν τον είχα δει ποτέ. Βέβαια, όταν κάποιος σε κυνηγάει, φυσικά ταράζεσαι, ήταν ένας ήρεμος άνθρωπος, λογικότατος.

Εισαγγελέας: Έχουμε καταθέσεις που λένε ότι ζητούσε βοήθεια στο δρόμο.

Ελ. Κωστοπούλου: Ποτέ δεν μάθαμε.

Εισαγγελέας: Την κυρία Κ.Σ. την ξέρετε;

Ελ. Κωστοπούλου: Τον ήξερε 2 μήνες.

Εισαγγελέας: Είπε εδώ ο γιος σας πριν ότι ήταν δασκάλα...

Ελ. Κωστοπούλου: Ήταν δασκάλα του άλλου μου γιου. Είχαμε την επαφή δάσκαλος και γονέας, γνωρίστηκαν επειδή ήταν και οι 2 φιλόζωοι.

Εισαγγελέας: Ξέρετε αν του συμπαραστέκοταν σε κάτι; Έχουμε μια τηλεφωνική επικοινωνία πριν που φαίνεται να δίνει οδηγίες.

Ελ. Κωστοπούλου: Κ. εισαγγελέα, με τους φίλους μιλάμε τηλεφωνικά και μας συμπαραστέκονται.

Εισαγγελέας: Εντάξει, ευχαριστώ.

Πρόεδρος: Η πολιτική αγωγή;

Παπαπαντολέων: Δεν έχω ερώτηση.

Παπαρρούσου: Ούτε εγώ

Αναγνωστόπουλος: Καμιά ερώτηση.

Ελ. Κωστοπούλου: Πεντέμιση χρόνια τώρα ζητάμε το αυτονόητο. Οι δύο κατηγορούμενοι είναι άνθρωποι βίαιοι, αντικοινωνικοί, θα το διαπιστώσετε και εσείς, δεν μετανόησαν για αυτό που έκαναν, τους θεωρώ άκρως επικίνδυνους, δεν μετάνιωσαν, δεν το είδαν σαν έγκλημα, είπαν ότι θα

το ξαναέκαναν. Και αν κάποιος ήταν επικίνδυνος δεν ήταν το παιδί μου. Το παιδί μου ήταν ένας καλοσυνάτος άνθρωπος. Ζητάμε από εσάς, σας εκλιπαρώ, να δώσετε μια δικαιοσύνη που ζητάμε 5μιση χρόνια.

Γλύκας: Χωρίς να σημαίνει ότι αποδεχόμαστε αυτά που είπε η μητέρα, προφανώς διαφωνούμε σε ό,τι ακούστηκε, δεν θα κάνω ερωτήσεις, είναι ρητή εντολή από τον κύριο Χορταριά. Εγώ θα ρωτούσα πάρα πολλά πράγματα, όσα μου αφήνατε.

[Ολοκληρώθηκε η εξέταση της μάρτυρα Ελένης Κωστοπούλου]

Μάρτυρας Κ.Σ.

Πρόεδρος: Ελάτε, η κυρία Κ.Σ. Εσείς τι γνωρίζετε;

Κ.Σ: Δύο ώρες πριν το περιστατικό με πήρε ο Ζαχαρίας τηλέφωνο, μιλούσαμε περί ανέμων και υδάτων στο σούπερμαρκετ.

Πρόεδρος: Δηλαδή περίπου τι ώρα;

Κ.Σ: Να ήταν μία παρά; Μιλούσαμε περί ανέμων και υδάτων, ήμουν εγώ θυμωμένη για έναν άσχετο λόγο και, κάποια στιγμή, δεν τον άκουσα καλά και τον ρώτησα αν κάτι του συμβαίνει.

Πρόεδρος: Πώς το βγάλατε το συμπέρασμα;

Κ.Σ: Ήταν η φωνή του, τον άκουγα ενστικτωδώς. Εγώ στο μυαλό μου είχα το μετρό, του λέω «σε ποια έξοδο» και δεν μου απάντησε ποτέ σε αυτό, αλλά προφανώς δεν ήταν στο μετρό. Και μου είπε «μην κλείσεις το τηλέφωνο» και κατάλαβα ότι είχα δίκιο. Και του λέω «συμβαίνει κάτι; κινδυνεύεις;», και μου λέει «ναι, μην κλείσεις», του λέω «όπως είσαι γύρισε σπίτι», γιατί ήξερα από παλιά ότι υφίστατο μπουλινγκ λόγω της ομοφυλοφιλίας, τον κυνηγούσαν, τον χτυπούσαν.

Πρόεδρος: Έφταναν σε σημείο να τον χτυπάνε;

Κ.Σ: Έλεγε «με σώζουν τα πόδια μου γιατί τρέχω», αλλά προφανώς δεν ήταν ευχάριστα τα όσα βίωνε.

Πρόεδρος: Αλλά είναι άλλο πράγμα τα λόγια και η επίθεση από χτυπήματα και βιαιότητες.

Κ.Σ: Τι να σας πω, πρέπει να είχε αντιμετωπίσει και βιαιότητα και εγώ επέμενα κιόλας «να φύγεις, να φύγεις». Πρέπει να σας πω ότι είμαι ένας άνθρωπος υπερπροστατευτικός μέχρι εκνευρισμού. Και μου είπε «μην κλείσεις το τηλέφωνο» και μου είπε «περιμένω ένα φίλο μου» και του λέω «δεν πειράζει, φύγε». Εκείνη τη στιγμή ρωτάει κάποιον «συγγνώμη, κύριε, να σας ρωτήσω κάτι;». Περίμενα εγώ στο τηλέφωνο, αλλά το έκλεισε, και μετά τέλος...

Πρόεδρος: Εσείς είχατε σε τί βάση επικοινωνία μαζί του; Πόσο συχνά;

Κ.Σ: Εγώ είμαι σε φιλοζωϊκές οργανώσεις, είχαμε επικοινωνήσει γιατί είχε χάσει το σκυλάκι του. Ήταν σε κακή κατάσταση, έκλαιγε.

Πρόεδρος: Αυτό πότε έγινε;

Κ.Σ: Αρχές Ιουνίου περίπου.

Πρόεδρος: Πριν δηλαδή δεν είχατε επικοινωνία;

Κ.Σ: Όχι, τότε με το σκυλάκι.

Πρόεδρος: Σας τηλεφώνουσε και εκείνος;

Κ.Σ: Και οι δυο.

Πρόεδρος: Είχατε αναπτύξει μια σχέση.

Κ.Σ: Ναι, μου διάβαζε τα κείμενά του, κυρίως για τα καλλιτεχνικά του. Μου έλεγε για την παράσταση που ήταν εξαντλητική με τις πρόβες, μιλούσαμε για κοινωνικά για φιλοζωικά, αν χρειαστεί να φιλοξενήσω σκυλάκι, τον ένιωθα σαν παιδί μου κάπως.

Πρόεδρος: Σας είχε πει για προβλήματα υγείας;

Κ.Σ: Όταν είχε τις πρόβες τις δεκάωρες, πάθανε όλοι μια υπερκόπωση. Τότε είχε παραμελήσει λίγο τον εαυτό του, αλλά του είχε κοστίσει πολύ.

Πρόεδρος: Τις προηγούμενες μέρες, πριν το συμβάν, είχατε επικοινωνήσει;

Κ.Σ: Μιλούσαμε στο τηλέφωνο.

Πρόεδρος: Εκτός από την υπερκόπωση, κάτι άλλο;

Κ.Σ: Την οροθετικότητα, την οποία ως προστατευτική του έλεγα να μην πίνει καθόλου αλκοόλ και να πίνει χυμούς. Δεν ήξερα τι επίπτωση μπορεί να είχε μύρα στα φάρμακα αλλά όποιον και να έβλεπα εγώ να πίνει μύρες...

Πρόεδρος: Έπινε πολύ;

Κ.Σ: Όχι. Και όσες φορές τον είχα συναντήσει, όχι. Αλλά όταν ήθελε καμία μύρα εγώ γκρίνιαζα.

Πρόεδρος: Κάνατε παρέα στην Αθήνα;

Κ.Σ: Όταν ερχόμουν στην Αθήνα.

Πρόεδρος: Εσείς πού μένετε;

Κ.Σ: Στη Λαμία.

Πρόεδρος: Δηλαδή πόσες φορές τον είχατε συναντήσει;

Κ.Σ: 4-5.

Πρόεδρος: Για τη μύρα, σας το είχε πει ή τον είχατε δει;

Κ.Σ: Μου το είχε πει στο τηλέφωνο, μου λέει «ήπια κάτι μύρες», και εγώ του είπα να πάει να ζητήσει συμβουλή από το ΚΕΘΕΑ, γιατί δεν ήξερα τι επίπτωση είχε στα φάρμακα.

Πρόεδρος: Του είπατε να πάει να το κοιτάξει. Πήγε;

Κ.Σ: Όχι, δεν πήγε, δεν μου είπε αν πήγε.

Πρόεδρος: Το προηγούμενο βράδυ;

Κ.Σ: Το προηγούμενο βράδυ μιλήσαμε για καμιά ώρα, και λέγαμε για κοινωνικά θέματα, του έλεγα εγώ για θέματα που είχα στη δουλειά μου και μετά μου είπε οτι θα κοιμηθεί. Μου διάβαζε κάποια κείμενα που έγραφε.

Πρόεδρος: Τι ώρα ήταν αυτά που σας τα είπε;

Κ.Σ: 11:30-12:00. Θυμάμαι κάτι έψαχνα εγώ για κάτι καλλυντικά και του είχα στείλει μήνυμα την εταιρία μιας φίλης, αλλά δεν το είδε.

Πρόεδρος: Ήταν περασμένη η ώρα;

Κ.Σ: Ήταν 12:30, μου είπε «θα κοιμηθώ».

Πρόεδρος: Την άλλη μέρα το πρωί, είχατε επικοινωνία;

Κ.Σ: Όχι, μόνο όταν με πήρε τηλέφωνο.

Πρόεδρος: Σε αυτό το τηλεφώνημα σας είπε πώς πέρασε το βράδυ του;

Κ.Σ: Μου είπε οτι είχε πει κάτι μπύρες και εγώ γκρινιάξα, και μου είπε οτι έτσι κάνω με όλους και οτι είμαι γκρινιάρα.

Πρόεδρος: Δεν σημαίνει οτι του γκρινιάζατε επειδή τον ακούγατε οτι έπαιρνε πολλές μπύρες;

Κ.Σ: Εγώ γκρινιάζω μόνο με μια.

Πρόεδρος: Τον ρωτήσατε πόσες μπύρες ήπιε;

Κ.Σ: Δυο τρεις μου είπε οτι ήπιε.

Πρόεδρος: Αν ήταν μόνος του το βράδυ, ξέρετε;

Κ.Σ: Δεν γνωρίζω περισσότερα για τους φίλους του.

Πρόεδρος: Για την υπερκόπωση είχε παραπονεθεί; Σας είχε αναφέρει οτι «έχω αυτό το πρόβλημα»;

Κ.Σ: Την οροθετικότητα, και υπήρχε και ένα θέμα δερματικό.

Πρόεδρος: Σας είχε αναφέρει και για το δερματικό ζήτημα. Σας έλεγε λοιπόν και αυτά τα προβλήματα;

Κ.Σ: Αυτά ποιου τον απασχολούσαν, τα φιλοζωικά, τα κοινωνικά, τα καλλιτεχνικά, γενικής φύσεως πράγματα, τα συζητούσε μαζί μου.

Πρόεδρος: Για ειδικά, δικά του;

Κ.Σ: Επειδή εκείνη την εποχή δεν είχε σχέση, δεν έβγαινε έξω, μέσα στο καλοκαίρι μου είπε οτι πήγε μια φορά κινηματογράφο και μια για καφέ, ετοίμαζε την παράστασή του.

Πρόεδρος: Είναι λίγο κρίση αυτό, εσείς ήσασταν ουσιαστικά ο άνθρωπος που τον είχατε ζήσει λίγο περισσότερο, πριν γίνουν όλα αυτά, έχετε μια εγγύτητα μαζί του, μια σχέση εμπιστοσύνης. Αυτό τώρα, που εμφανίζεται λίγο πριν καταλήξουν σε αυτά που έγιναν, τι ήταν αυτό που τον αναστάτωσε τόσο πολύ; Είχε αναφερθεί;

Κ.Σ: Μ' αυτή την απορία θα πεθάνω κι εγώ. Γιατί τον ρώτησα και το μόνο που μου έλεγε ήταν «μην κλείσεις το τηλέφωνο».

Πρόεδρος: Δηλαδή το είπε πολλές φορές αυτό;

Κ.Σ: Δύο φορές. Είπε: «συγγνώμη κύριε, να σας ρωτήσω κάτι;» και δεν πήρε απάντηση.

Πρόεδρος: Το έκλεισε αυτός;

Κ.Σ: Ναι, δεν το έκλεισα εγώ. Τώρα αν είναι και κάτι άλλο, ρωτήστε με.

Πρόεδρος: Είχε εμφανίσει μια παρόμοια συμπεριφορά στο διάστημα αυτό που είχατε βρεθεί;

Κ.Σ: Αυτές τις φορές που είχαμε βρεθεί και είχαμε μιλήσει, όχι. Μου είχε μιλήσει για παρελθόντα χρόνο, που είχε δεχτεί επιθέσεις.

Πρόεδρος: Σχετικά με τις δικές του αντιδράσεις, σας είχε πει;

Κ.Σ: Έτρεχε, φυσικά και φοβόταν, αλλά ήταν ένας άνθρωπος που του έλεγα «πώς νιώθεις;» και έλεγε «εντάξει μωρέ, δεν πειράζει».

Πρόεδρος: Εσάς το μυαλό σας πού πήγε που τον ακούτε;

Κ.Σ: Φαντάστηκα ότι κάποιο μπούλιγκ θα του κάνανε πάλι.

Εισαγγελέας: Την ημέρα αυτή που είχατε επικοινωνία μαζί του, αυτός σας πήρε;

Κ.Σ: Εκείνος.

Εισαγγελέας: Εάν καταλάβατε, για να ζητήσει βοήθεια;

Κ.Σ: Στην αρχή δεν κατάλαβα τέτοιο πράγμα, μετά εγώ τον ρώτησα γιατί ακούγεται έτσι η φωνή σου; Συμβαίνει κάτι;

Εισαγγελέας: Εσείς τι καταλάβατε δηλαδή; Αυτό που λέμε κρίση πανικού;

Κ.Σ: Με τον όρο τον τρομαγμένο.

Εισαγγελέας: Ναι, δεν μιλάμε να πέφτει κάτω. Και είπατε, δε σας είπε γιατί είναι έτσι;

Κ.Σ: Όχι, μακάρι να μου έλεγε.

Εισαγγελέας: Σας είπε για κάποιον Βασίλη, το προηγούμενο βράδυ;

Κ.Σ: Μου είπε για ένα φίλο του, τον Βασίλη, αλλά δεν τον ήξερα.

Εισαγγελέας: Σας είπε αν έγινε κάτι;

Κ.Σ: Όχι, τίποτα απολύτως, μακάρι να μου έλεγε.

Εισαγγελέας: Τον Ιούνιο τον επισκεφτήκατε στο σπίτι του, έτσι;

Κ.Σ: Ναι, ναι.

Εισαγγελέας: Σας είπε για χρήση αλκοόλ;

Κ.Σ: Το εντελώς αντίθετο.

Εισαγγελέας: Για ΚΕΘΕΑ;

Κ.Σ: Εγώ του το είπα αυτό. του είπα να ζητήσει συμβουλή από εκεί για να μην πίνει ούτε μια.

Εισαγγελέας: Σας είπε ότι είχε επικοινωνήσει με το ΚΕΘΕΑ;

Κ.Σ: Μου είπε ότι επικοινωνήσε αλλά σίγουρα δεν πήγε.

Εισαγγελέας: Σας είπε ότι παρακολουθούσε κάποιο πρόγραμμα;

Κ.Σ: Όχι.

Εισαγγελέας: Εσείς είχατε πει ότι παρακολούθησε κάποιο πρόγραμμα;

Κ.Σ: Δεν το θυμάμαι κάτι τέτοιο, μπορεί να μου είπε κάτι για να μη γκρινιάζω εγώ τόσο πολύ.

Πρόεδρος: Η πολ. αγωγή.

Παπαπαντολέων: Μια - δύο ερωτήσεις μόνο. Είπατε για την προτροπή τη δική σας να πάει στο ΚΕΘΕΑ κ.ο.κ. Είχε χαρακτηριστικά εξαρτημένου προσώπου; Κοινωνικά ή με την ιατρική έννοια του όρου; Γιατί έχουν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά οι εξαρτημένοι άνθρωποι. Όχι εγώ που πίνω ένα ουίσκι το βράδυ και έρχομαι εδώ και κάνω τη δουλειά μου, εννοώ να χάνει ραντεβού, να χάνει δουλειές, όλα τα χαρακτηριστικά.

Κ.Σ: Ούτε δουλειές έχανε, ίσα ίσα, οι πρόβες τους ήταν εξαντλητικές, το έργο που έγραφε συνεχιζόταν κανονικά, οι δουλειές στο σπίτι ήταν πάρα πολλές, γινόντουσαν κανονικά.

Παπαπαντολέων: Ήταν ένας άνθρωπος δραστήριος, δηλαδή;

Κ.Σ: Πάρα πολύ.

Παπαρρούσου: Το τηλεφώνημα που περιγράφετε, θεωρείτε ότι, από ένα σημείο και ύστερα, ήταν προσχηματικό από την πλευρά του; Να σας κρατάει σε επικοινωνία γιατί φοβόταν;

Κ.Σ: Το σκέφτηκα πάρα πολύ αυτό, γιατί λέω, του μιλάω τόση ώρα για κάποια θέματα δικά μου άσχετα κι αυτός τα ακούει, δεν μου λέει «σταμάτα τώρα να σου πω». Μετά, όταν είπε κάτι, κατάλαβα ότι φοβόταν και το ανέφερα εγώ ως κρίση πανικού, εσφαλμένα.

Παπαρρούσου: Αυτή η ταραχή από ένα σημείο και ύστερα, δεν υπήρχε στην αρχή, τη διαγνώσατε μετά. Η οποία συνεχώς μεγάλωνε, είναι ορθό αυτό;

Κ.Σ: Για να μου πει «μην κλείσεις το τηλέφωνο»... Θυμάμαι ότι του είπα κιόλας αν θέλει να πάρει κάποιο φίλο του, και μου είπε «όχι, δεν θέλω, μην το κλείσεις».

Παπαρρούσου: Αν εκείνη την ώρα αντιμετώπιζε κάποιο πρόβλημα υγείας, δεν αισθανόταν καλά, μια εφίδρωση, θα σας το έλεγε;

Κ.Σ: Θα μου το έλεγε.

Πρόεδρος: [προς Μητσομπόνο] Κύριε, παρακωλύετε το δικαστήριο, σας επιτρέψαμε να σκισάρετε. Δεν είναι θεατρική παράσταση, και όταν διαταράσσεται η συνεδρίαση με την αγωνία των μελών αν φωτογραφίζετε... Δεν είναι εύκολη διαδικασία, εδώ απαιτείται συγκέντρωση από τα μέλη του δικαστηρίου, διανοητική εργασία, ελεύθερη ψυχική κατάσταση και όχι βάρη που

επιβαρύνουν ακόμα περισσότερο. Η διαδικασία είναι δύσκολη, γι' αυτό και κάποιος κοιτάνε πως θα την αποφύγουν για να μην γίνουν ένορκοι. Ακούω διαρκώς παράπονα για φωτογραφίες. Κάποιοι δεν ήρθαν στο δικαστήριο για να σκιτσογραφηθούν, ήρθαν για να κάνουν τη συνταγματική τους υποχρέωση ως πολίτες. Δεν έχετε το δικαίωμα, υπάρχουν νομικά μέσα αν έχουν ληφθεί μέσα φωτογραφίες. Θα φωνάξω τον κύριο αστυνομικό να δει αν υπάρχουν φωτογραφίες.

[Προσκομίζει στην έδρα το κινητό]

Πρόεδρος: Να φέρετε το τηλέφωνό σας εδώ να το δούμε. [Προς αστυνομικό] Μπορείτε να το δείτε;

Αστυνομικός: Υπάρχουν.

Πρόεδρος: Σβηστε τες, γιατί μπορώ να διατάξω αυτή τη στιγμή... Να μη λάβουμε μέτρα!

Γλύκας: Υπάρχουν και αντίστοιχα αδικήματα.

Πρόεδρος: [Φωνάζει] Είδατε ότι τα μέλη του δικαστηρίου έχουν δίκιο και λέτε ψέματα; Τι νομίζετε ότι ήρθατε εδώ πέρα; Για να κάνετε ό,τι θέλετε;

Γλύκας: Προφανώς δεν υπάρχει πια εμπιστοσύνη.

Πρόεδρος: Θα διακόψουμε για να το αντιμετωπίσουμε το θέμα. Ο κύριος να παραμείνει εδώ.

Το δικαστήριο διέκοψε στις 11:48

12:08: Η γραμματεία ζητά τα στοιχεία του Μητσομπόπου.

Η έδρα επανήλθε: 13:21

Πρόεδρος: Δυστυχώς, το δικαστήριο θα λάβει μέτρα. [Προς Μητσομπόνο] Κατασχέθηκε το τηλέφωνό σας, δεν θέλαμε, αλλά διατάσσεται η σύλληψή σας και η παραπομπή σας στον αρμόδιο εισαγγελέα.

Γλύκας: Κυρία πρόεδρε σχόλιο, έγινε ένα γεγονός το οποίο το αντιμετωπίσατε. Επειδή ήρθε ένας άνθρωπος για να κατασκευάσει σκίτσα και, τελικά, εκείνος βιντεοσκοπούσε με έναν σαφέστατο στόχο, να δούμε τη φωτογραφία τη δική σας και τη δική μου και επειδή έγινε αντιληπτό από μέλος της συνθέσεως, πιστεύω ήταν σαφής προσπάθεια επηρεασμού ενόρκων. Άλλος στόχος δεν υπήρχε, ήταν καθαρό, σαφέστατο, και το βίωσε η οικογένεια και ο κατηγορούμενος στον πρώτο βαθμό. Εγώ χαιρετίζω την απόφασή σας, δεν την προκάλεσα, αλλά είναι σαφέστατο ποιος ήταν ο στόχος.

Παπαπαντολέων: Είμαι άναυδη, αυτό σημαίνει επηρεασμός των ενόρκων από ποιους; Επειδή μένω πραγματικά άναυδη, επηρεασμός από πού; Από δημοσιογράφους, σκιτσογράφους;

Γλύκας: Δεν μίλησε κανείς για δημοσιογράφους. Ακόμα. Και δεν ζήτησα εγώ την παρουσία του εδώ.

Πρόεδρος: Τώρα γιατί δημιουργείτε ένταση; Πολύ θα θέλαμε να μην έχει συμβεί και να μην έχει καταγραφεί, αλλά έτσι όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα...

Γλύκας: Είδαμε και άλλα δημοσιεύματα, πρόσφατα...

Πρόεδρος: Το δικαστήριο έχει τη δικογραφία.

Γλύκας: ... και θα δούμε και άλλα, μάρτυρες, έγγραφα...

Πρόεδρος: Σας παρακαλώ να αφήσετε τη διαδικασία να εξελιχθεί. Επανερχόμαστε στην κατάθεση της κυρίας μάρτυρος.

Παπαρρούσου: Κα πρόεδρε, αντιπαρέρχομαι τα ζητήματα που θέτει η άλλη πλευρά...

Γλύκας: Εσείς δεν ζητήσατε άδεια για τον κύριο;

Παπαρρούσου: Όπως και στο πρωτόδικο δικαστήριο.

Πρόεδρος: Εντάξει, τελειώσε. Συνεχίστε [με τη μάρτυρα].

Παπαρρούσου: Κυρία μάρτυς, επανέρχομαι στην προηγούμενη ερώτηση: αν ο Ζαχαρίας, κατά τη διάρκεια της συνομιλίας σας, αισθανόταν κάποια δυσφορία, αδιαθεσία, η οτιδήποτε άλλο που ήταν ζήτημα υγείας, θα σας το έλεγε;

Κ.Σ: Πιστεύω ότι θα μου το έλεγε, αλλά δεν αναφερθήκαμε καθόλου σε υγεία. Μόνο σε φόβο.

Παπαρρούσου: Θυμάστε αν λίγους μήνες πριν συμμετείχε στην προετοιμασία μιας παράστασης;

Κ.Σ: Συμμετείχε στην παράσταση στο ίδρυμα Ωνάση. Έγινε αυτή η παράσταση πολλές φορές, αλλά δεν την έχω δει

Παπαρρούσου: Συμπεριελάμβανε πρόβες πολλές;

Κ.Σ: Δεκάωρες πρόβες, κουραστικές, είχε μεγάλο κείμενο να μάθει.

Παπαρρούσου: Και οι παραστάσεις έγιναν κανονικά;

Κ.Σ: Έγιναν αρκετές.

Αναγνωστόπουλος: Απαντήσατε σε ερώτηση του κ. εισαγγελέα ότι δεν θυμάστε πολλά πράγματα. Έχετε δώσει μια κατάθεση το 2018, να υποθέσουμε ότι η μνήμη σας ήταν καλύτερη;

Κ.Σ: Και το τρακ μου τεράστιο.

Αναγνωστόπουλος: Να σας διαβάσω συγκεκριμένα: «μου απάντησε ότι ήταν στο νοσοκομείο [...] κατέρρευσε λόγω χαμηλού αιματοκρίτη [...]». Μάλιστα οι γιατροί του είπαν ότι αν ήταν 40 ετών θα χρειαζόταν μετάγγιση, αλλά επειδή ήταν μικρός δεν χρειάστηκε. Σας είπε αν του δόθηκε κάποια διάγνωση;

Κ.Σ: Ήταν η εποχή με το σκυλάκι, που δεν έτρωγε από τη στεναχώρια του και είχε χαμηλό αιματοκρίτη.

Αναγνωστόπουλος: Είπατε επίσης ότι από πληροφόρηση από τον ίδιο δε διατρεφόταν επαρκώς, ισχύει;

Κ.Σ: Ναι και ήταν τον Ιούνιο, μετά πέρασε Ιούλιος, Αύγουστος, Σεπτέμβριος...

Αναγνωστόπουλος: Πέρασε μια περίοδο που δεν διατρεφόταν σωστά;

Κ.Σ: Ναι και, τονίζω ότι, όχι απλά του κόστισε, αλλά έκλαιγε 24 ώρες το 24ωρο.

Αναγνωστόπουλος: Είπατε επίσης ότι του είπατε να του δώσετε χρήματα για να μπορέσει να τραφεί;

Κ.Σ: Εγώ είμαι άνθρωπος που ρωτάω αν κάποιος χρειάζεται βοήθεια.

Αναγνωστόπουλος: Μπορείτε να θυμηθείτε χρονικά πότε συνέβη αυτό;

Κ.Σ: Αυτά έγιναν Ιούνιο στην αρχή.

Αναγνωστόπουλος: Λέτε ότι σε επίσκεψη που είχατε στο σπίτι του διαπιστώσατε αισθήματα εφίδρωσης και κόπωσης και ότι με έλεγχο που κάνατε διαπιστώσατε ότι είχε ταχυκαρδία.

Κ.Σ: Δεν συνδέονται με κάτι, δεν είμαι γιατρός. Είχα την ίδια ταχυκαρδία όπως εκείνος και θυμάμαι να λέμε ότι είχαμε τα ίδια. Δεν είμαι γιατρός, Έκανα έτσι κι έτσι [δείχνει να πιάνει παλμό], δεν ήταν ιατρική διάγνωση.

Αναγνωστόπουλος: Άρα έχετε μια εμπειρία.

Κ.Σ: Δεν είμαι γιατρός.

Αναγνωστόπουλος: Μπορείτε να το συνδέσετε;

Κ.Σ: Όχι, με τι να το συνδέσω; Δεν έχω ιατρική εμπειρία.

Αναγνωστόπουλος: Άρα δεν είχατε διαπιστώσει κάτι που μπορεί να το προκάλεσε;

Κ.Σ: Όχι, δεν είχα.

Αναγνωστόπουλος: Είπατε επίσης ότι μετά την επίσκεψή σας στην Αθήνα κάθε 7-10 μέρες πήγαινε στο νοσοκομείο για θεραπεία, σας είχε πει για ποιο πράγμα;

Κ.Σ: Για την οροθετικότητα, όσα λέγαμε ήταν για την οροθετικότητα και το δερματικό πρόβλημα.

Αναγνωστόπουλος: Στο Λαϊκό Νοσοκομείο, άρα εκεί μπορεί να υπάρχει κάποιος φάκελος. Σας είχε πει ότι τότε ήθελε να γίνει καλά, τι ήταν αυτό που μπορούσε να κάνει για να γίνει καλά;

Κ.Σ.: Να τρέφεται καλύτερα, να μην κάνει πολλές πρόβες, ήταν ένα παιδί αδυνατούτσικο, είχε την οροθετικότητα, είχε τη θεραπεία για τα κονδυλώματα αυτά, τίποτα άλλο.

Αναγνωστόπουλος: Πρόβλημα εξάρτησης από το αλκοόλ;

Κ.Σ: Εμένα μου είπε ότι πήγε, αλλά μάλλον δεν πήγε.

Αναγνωστόπουλος: Λέτε «επικοινωνήσα με πρόγραμμα απεξάρτησης γιατί έπινε πολλές μπύρες και όταν συνάντησα τον Ζαχαρία μου είπε ότι παρακολουθούσε το πρόγραμμα και πήγαινε καλά».

Κ.Σ: Ναι, δεν νομίζω ότι το παρακολούθησε τελικά.

Αναγνωστόπουλος: Γιατί τα είπατε τότε;

Κ.Σ: Γιατί έτσι νόμιζα, αλλά απ' ό,τι φάνηκε, ίσως επειδή εγώ επέμενα πειστικά μου το είπε.

Αναγνωστόπουλος: Σας έχει πει άλλα προβλήματα υγείας;

Κ.Σ: Σας απάντησα.

Αναγνωστόπουλος: Λέτε ότι είχε δεχτεί επιθέσεις... Σε συνδυασμό με την υπερευαισθησία του, είχε κάποια συμπτώματα τα οποία οδηγούσαν σε μια κρίση πανικού;

Κ.Σ: Όχι με την ιατρική έννοια.

Αναγνωστόπουλος: Το παρουσιάζετε σαν κάτι που είχε συμβεί πολλές φορές.

Κ.Σ: Δεν είχε συμβεί μόνο μία φορά, ναι.

Αναγνωστόπουλος: Την ημέρα του περιστατικού λέτε «πρέπει να ήταν σε πανικό». Ήταν το ίδιο αίσθημα σαν τις άλλες φορές;

Κ.Σ.: Το μετέφρασα σαν αίσθημα φόβου, γιατί εμένα έτσι μου φάνηκε, όταν του είπα «κινδυνεύεις»; και μου είπε «ναι».

Γλύκας: Πάμε λίγο πιο πίσω. Εργαζόσασταν στην Ιτέα, ένα μικρό χωριό. Προφανώς αναπτύσσετε σχέσεις με τους γονείς των παιδιών. Είναι πιο κοντινά τα πράγματα;

Κ.Σ: Όπως έχει σχέσεις η εκπαιδευτικός...

Γλύκας: Φαντάζομαι, δεν ξέρω τι συμβαίνει στην περιφέρεια.

Κ.Σ: Γενικά έχεις μια πολύ καλή σχέση με τους γονείς των μαθητών σου, αυτό.

Γλύκας: Ειπώθηκε και πριν ότι δεν είχατε καμία οικογενειακή σχέση.

Κ.Σ: Εγώ ξέρω τι λέω, όχι τι μεταφράζετε. Είπα έχω καλή σχέση, προφανώς στην επαγγελματική μου [ιδιότητα] όχι ότι πάω σπίτι τους και πίνω καφέ.

Γλύκας: Πότε ξεκίνησαν οι σχέσεις σας με τον Ζαχαρία;

Κ.Σ: Τον Ιούνιο του 2018 που χάθηκε το σκυλάκι του.

Γλύκας: Πόσες φορές συναντηθήκατε;

Κ.Σ: Πέντε, δε θυμάμαι. Μια φορά τον Σεπτέμβρη, κανα-δυο φορές τον Ιούνιο και τότε με το σκυλάκι.

Γλύκας: Παρόλα αυτά σας πήρε τηλέφωνο και σας είπε όλα αυτά. Μπορείτε να μας πείτε το λόγο; Δηλαδή αυτό που έγινε με εσάς, τη θαλπωρή, δεν την είχε από την οικογένεια του;

Κ.Σ: Πώς δεν την είχε, φυσικά, ήταν μακριά η οικογένειά του, εγώ ήμουν φίλη.

Γλύκας: Διακρίνω μια προσπάθεια να πείτε κάτι παραπάνω, το ξέρετε εσείς τι σχέση είχε; Γιατί υπάρχουν και αντίθετες απόψεις.

Κ.Σ: Δεν ξέρω τι αντίθετες υπάρχουν.

[Από την υποστήριξη κατηγορίας]: Τι αντίθετες υπάρχουν; Δεν υπάρχει τίποτα τέτοιο!

Πρόεδρος: παρακαλώ μη διακόπτετε. Η δίκη είναι κατ' έφεση και η έφεση έχει κάποιους λόγους.

Γλύκας: Όλα έχουν τη σημασία τους. Ξέρατε αν είχε καλή σχέση; Σας είχε πει κάτι τέτοιο;

Κ.Σ: Ξέρω ότι είχε καλή σχέση, δεν μου είχε πει κάτι αρνητικό για τους γονείς του.

Γλύκας: Λέω, αν είχε καλή σχέση, ζωντανή.

Κ.Σ: Έκανε διακοπές τον τελευταίο μήνα με την οικογένειά του, του μαγείρευαν συχνά...

Γλύκας: Δηλαδή αυτό που σας είπε εσάς ότι είναι στο νοσοκομείο, πήρε και την οικογένειά του;

Κ.Σ: Η οικογένειά του ήταν στο εξωτερικό, μπορεί να τον είχα πάρει εγώ τηλέφωνο, δεν θυμάμαι μετά από έξι χρόνια.

Γλύκας: Έχετε πει «με πήρε τηλέφωνο», «όλη μέρα»...

Κ.Σ: Πήγαινε για τις θεραπείες του, έκανε τις εξετάσεις του, η οροθετικότητα απ' ό,τι έμαθα αργότερα πρέπει να κοιτάς τους δείκτες σου, να κάνεις τις εξετάσεις σου.

Γλύκας: Σας είπε για την πρόβα. Γιατί αναφέρατε για την πρόβα;

Κ.Σ: Μπορεί να το ξέχασα, δεν είναι κάτι που κάνω κάθε μερα, να δίνω μια κατάθεση.

Γλύκας: Πρώτα απ' όλα, αυτό ήταν στο Λαϊκό Νοσοκομείο; Θεωρείτε ότι ένα σοβαρό γεγονός, όπως αυτό που λέτε ότι είχε χαμηλό αιματοκρίτη και αν ήταν μεγαλύτερος θα χρειαζόταν μετάγγιση, πιστεύετε ότι έχει καταγραφεί στον ιατρικό του φάκελο;

Κ.Σ: Δεν το ξέρω αυτό, που νά 'χει καταγραφεί;

Γλύκας: Στον ιατρικό του φάκελο.

Κ.Σ: Δεν το ξέρω αυτό.

Γλύκας: Το λογικό ποιο είναι;

Κ.Σ: Δεν μπορώ σε υποθετικές ερωτήσεις να απαντήσω.

Γλύκας: Είναι πραγματικό γεγονός.

Κ.Σ: Κι εγώ τον ίδιο σίδηρο έχω, μια χαρά ζω.

Γλύκας: Δεν σας άκουσα, εδώ λέτε ότι χρειαζόταν μετάγγιση. Προφανώς του το είπατε για να τον καθησυχάσετε.

Κ.Σ: Όχι, το πίστευα.

Γλύκας: Σας έχει πει γιατρός εσάς ότι θα χρειαζόσασταν μετάγγιση;

Κ.Σ: Δεν χρειάστηκε μετάγγιση.

Γλύκας: Βιάζεστε να απαντήσετε και να υπερθεματίσετε και δεν ξέρω τον λόγο. Εσείς αν ήσασταν μεγαλύτερη από τον εκλιπόντα, αναλογικά, θα χρειαζόσασταν μετάγγιση; Το λέγανε αυτό στην οικογένειά του;

Κ.Σ: Δεν ξέρω τι λέγανε στην οικογένειά του.

Γλύκας: Ειπώθηκε αυτό στην οικογένειά του;

Κ.Σ: Δεν γνωρίζω.

Γλύκας: Και το θεωρείτε σοβαρό;

Κ.Σ: Εγώ δεν το θεωρούσα σοβαρό, ήταν υποθετική η κουβέντα μας.

Γλύκας: Πάμε στο οικονομικό. Λέτε «εγώ του πρότεινα να πάει σε μια φίλη μου να τρώει, αλλά ήταν τόσο περήφανος που δεν θα πήγαινε».

Κ.Σ: Είχε καθυστερήσει, αν έχει καθυστερήσει το επίδομα, «μπορείς να κάνεις κι αυτό, εδώ είμαστε οικογένειά σου».

Γλύκας: Δεν μιλάτε για την οικογένεια εδώ πέρα. Δηλαδή είστε εσείς και όχι η οικογένεια;

Κ.Σ: Μα μου είπε ότι πήγε στην οικογένειά του.

Γλύκας: Χρειάζεστε βοήθεια σε μια κατάσταση...

Κ.Σ: Δεν χρειάστηκε προφανώς όμως, γιατί μπορεί να είχε και χρήματα από το επίδομα, δεν μπορώ να ξέρω.

Γλύκας: Γιατί ήταν περήφανος, αυτό λέτε.

Κ.Σ: Μπορεί να μπήκε το επίδομα.

Γλύκας: Και σε σχέση με το εμβόλιο στο σκυλάκι;

Κ.Σ: Αν δεν έχω χρήματα κι εγώ περιμένω να πληρωθώ για να κάνω κάτι που έχει να κάνει με τα σκυλάκια.

Γλύκας: 24-25 Ιουνίου είχατε μια συνάντηση στο Σύνταγμα και μετά ήπιατε έναν καφέ στο σπίτι του;

Κ.Σ: Μετά το σκυλάκι, ναι.

Γλύκας: Όταν λέτε ότι ήταν ιδρωμένος και κουρασμένος, δεν είχε να κάνει με την υγεία;

Κ.Σ: Ιδρωμένος και κουρασμένος δε σημαίνει κάτι απαραίτητα.

Γλύκας: Και για ποιο λόγο βάλατε το χέρι σας στην καρδιά του;

Κ.Σ: Τι θέλετε να σας πω;

Γλύκας: Αυτό δεν είχε να κάνει με την φυσική κατάσταση του ανθρώπου;

Κ.Σ: Έβαλα το χέρι μου στη δική του καρδιά και στη δική μου και είχαμε την ίδια ταχυκαρδία.

Πρόεδρος: Τα ακούσαμε αυτά, τα είπατε.

Κ.Σ: Ναι, αλλά με ξαναρωτάνε.

Γλύκας: Αυτός λέει δεν αισθανόταν καλά.

Κ.Σ: Μπορεί να ήταν κουρασμένος.

Γλύκας: Η ελληνική είναι πλούσια γλώσσα...

Κ.Σ: Δεν είμαι γιατρός, νομίζω ότι οι γιατροί θα τα πουν καλύτερα από μένα.

Γλύκας: Λέτε για μια πορεία πραγμάτων, χαμηλός αιματοκρίτης, ανάγκη μετάγγισης, ιδρωμένος, λιποθύμησε, έχετε μια ανάγκη να το υποβαθμίζετε αυτό;

Κ.Σ: Δεν υποβαθμίζω τίποτα, εγώ ειμαι υπεύθυνη για αυτά που λέω, δεν μεταφράζονται έτσι, κύριε συνήγορε...

Πρόεδρος: Μην σχολιάζετε κύριε συνήγορε και δεν κάνει να καταγράφονται τα σχόλια.

Γλύκας: Λέτε ότι πήγαινε και έκανε θεραπεία;

Κ.Σ: Δεν ρώτησα ακριβώς τι θεραπεία.

Γλύκας: Πριν λέγατε άλλα. Το λέτε αυτό πουθενά;

Κ.Σ: Να τρώει καλύτερα, να μην κουράζεται, το επανέλαβα αυτό, κυρία πρόεδρε...

Γλύκας: Λέτε «μου είπε ότι επικοινωνήσε με πρόγραμμα απεξάρτησης γιατί έπινε πολλές μπίρες». Γιατί οι πολλές έγιναν μια-δυο στο Εφετείο;

Κ.Σ: Και σε αυτό απάντησα, πολλές, είπα, μπορεί να θεωρώ και τις 3 μπίρες, για εσάς μπορεί να μην σημαίνει κάτι, για εμένα 3 μπίρες μπορεί να σημαίνουν πολλές.

Γλύκας: Μην κοροϊδευόμαστε...

Πρόεδρος: Μας τα είπατε, δεν θα απαντάτε.

Γλύκας: Πρόγραμμα πήγε;

Κ.Σ: Εγώ τον έβαλα να πάει αλλά νομίζω ότι δεν πήγε.

Γλύκας: Εάν σας το έλεγε θα το πιστεύατε;

Κ.Σ: Γιατί να μην τον πιστέψω;

Γλύκας: «Μου έλεγε οτι παρακολουθούσε το πρόγραμμα», εσείς τα λέγατε.

Πρόεδρος: Το εξήγησε, πίστεψε ότι το παρακολουθούσε.

Γλύκας: Κι εγώ πρέπει να το πιστέψω;

Πρόεδρος: Είπε ότι είχε εκείνη την εντύπωση τότε, τι άλλο να πει;

Γλύκας: Δεν μιλάω για την εντύπωση, μιλάω για το ότι κατέθεσε ρητώς ότι θα πήγαινε στο πρόγραμμα.

Κ.Σ: Τα έχω εξηγήσει αυτά.

Πρόεδρος: Το εξηγήσατε, δεν θα το ξαναπαίτε.

Γλύκας: Είναι εκτός κατηγορίας; Δεν μπορώ να επιμείνω;

Πρόεδρος: Το είπε, ότι σε συνδυασμό με την αγωγή μπορεί να του κάνουν παρενέργειες.

Γλύκας: Έχω δικαίωμα να επιμείνω;

Κ.Σ: Μα αυτή είναι η αλήθεια, δεν μπορώ να σας πω κάτι άλλο.

Γλύκας: Σας ρωτάω ξανά, πόσο διάστημα σας έλεγε ότι έχει πάει στο πρόγραμμα;

Κ.Σ: Μπορεί να μην μου το έλεγε για να μην γκρινιάζω, γιατί είμαι γκρινιάρια.

Πρόεδρος: Καθίστε κα. μάρτυρα.

Γλύκας: [Προς την πρόεδρο] Δεύτερη φορά και σε άλλο μάρτυρα.

Πρόεδρος: Κύριε συνήγορε, ρωτάτε το ίδιο και το ίδιο πράγμα.

Γλύκας: Όλες οι ερωτήσεις μου είναι συγκεκριμένες. Δεύτερη φορά γίνεται το ίδιο.

Πρόεδρος: Όταν σας λέμε ότι δεν πάτε σε παρακάτω θέμα άλλο, ποσες φορές την ρωτήσατε για το ίδιο θέμα;

Γλύκας: Κα. πρόεδρε...

Πρόεδρος: Ορίστε, ελάτε κυρία μάρτυρα και πάμε στο επόμενο θέμα για το οποίο δεν ερωτήθηκε η μάρτυρας.

Γλύκας: Τον Σεπτέμβρη του 18 ξανακύλησε;

Κ.Σ: Τίποτα τέτοιο δεν έπεσε στην αντίληψή μου. Πού να έπεσε;

Γλύκας: Ξανακύλησε; Ξαναέπεσε στις μπύρες; Λίγο πριν το περιστατικό ήταν πάλι σε πανικό και είχε ξανακυλήσει και 14/9 σας είπε ότι «ξαναέπεσα στις μπύρες»;

Κ.Σ: Σας εξήγησα ότι εγώ του το ζητούσα - δεν μου είπε έτσι, μου είπε ότι «ήπια καναδυό μπύρες» κι εγώ τσακώθηκα μαζί του.

Γλύκας: Το παρουσίασε σαν μεγάλο λάθος;

Κ.Σ: Ακούστε, γιατί τα μεταφράζετε αλλιώς...

Γλύκας: Πάλι το παρουσιάζω εγώ; Καμία παρατήρηση από το δικαστήριο;

Κ.Σ: Κοιτάζτε, επειδή ήξερε ότι εγώ είμαι ένας άνθρωπος που γκρινιάζω πολύ...

Πρόεδρος: [Έντονα] Πόσες φορές θα μας πείτε ότι γκρινιάζετε πολύ;

Κ.Σ: Μα ίδια ερώτηση, ίδια απάντηση. Αυτή είναι η αλήθεια, δεν έχω άλλη απάντηση να δώσω.

Γλύκας: Καταλάβατε λοιπόν στο τηλέφωνο, λίγες μέρες πριν το συμβάν, ότι είχε ξαναπέσει;

Κ.Σ: Όχι.

Γλύκας: Μάλιστα, σας το είπε εκείνος, λέτε ότι μάλλον από τον τρόπο που μιλούσε ήταν σε πανικό.

Πρόεδρος: Τα είπε κι εδώ αυτά η μάρτυρας.

Γλύκας: «Έκανα μια βλακεία προχθές το βράδυ και δε θα το ξανακάνω»

Κ.Σ: Ήπιε κανά δύο μπύρες και άρχισα κι εγώ και φώναζα. Το απάντησα κι αυτό.

Γλύκας: Φτάνουμε στην ημέρα που είχε γίνει το συμβάν, ξέρατε, αν ήταν σε καθεστώς στερητικό;

Κ.Σ: Ορίστε; όχι! Δεν έπεσε φυσικά τέτοιο πράγμα στην αντίληψή μου.

Πρόεδρος: Απάντησε η μάρτυρας, δεν υπέπεσε τίποτα στην αντίληψή της.

Γλύκας: Δεν θέλετε να κάνουμε υπεράσπιση. Όταν τον ακούτε στο τηλέφωνο φοβισμένο, του είπατε να πάει στο πλησιέστερο αστυνομικό τμήμα;

Κ.Σ: Του είπα να γυρίσει σπίτι, η αλήθεια είναι, δεν το σκέφτηκα να του πω να πάει σε αστυνομικό τμήμα.

Γλύκας: Κάποιος που είναι σε στερητικά, φοβάται; βλέπει κίνδυνο;

Κ.Σ: Εγώ δεν πίνω ούτε αλκοόλ, ξέρω πώς είναι κάποιος στερητικά;

Γλύκας: Όταν αισθάνετε τον κίνδυνο από κάποιον που τον παρακολουθεί, δεν πρέπει να έχει το νου του για να δει;

Κ.Σ: Μπορεί να μιλούσε για να φαίνεται ότι μιλάει στο τηλέφωνο.

Γλύκας: Φαίνεται να τον βοηθάει κάπου αυτό;

Πρόεδρος: Είναι υποθετικές ερωτήσεις. Δημιουργείτε έναν εκνευρισμό. Δεν βλέπετε ότι αντιδρούν και οι αντίδικοί σας;

Γλύκας: Να πω ότι δεν με νοιάζει καθόλου;

Πρόεδρος: Παρακαλώ, θέματα τα οποία είναι...

Γλύκας: Έχει να κάνει με τη φυσική υγεία του κατηγορουμένου - με συγχωρείτε του εκλιπόντος.

Παπαπαντολέων: Ε ναι, γιατί σαν κατηγορούμενο του συμπεριφέρεστε.

Ελένη Κωστοπούλου: [παρεμβαίνει από το κοινό] Την νεκροψία τη διαβάσατε;

Κ.Σ: Δεν αισθάνομαι καλά, θέλετε κάτι άλλο; Δεν αισθάνομαι καλά.

Παπαρρούσου: Καθίστε, καθίστε μην πέσετε.

Πρόεδρος: Δεν πρέπει να μιλάτε κι εσείς μαζί. Τελειώσατε κύριε συνήγορε;

Γλύκας: Όχι. Αν δεν αισθάνεται καλά η κυρία... Επί των θεμάτων έχω απορίες, έχει να κάνει με την υγεία του εκλιπόντος.

Πρόεδρος: Δεν μπορείτε να ρωτήσετε τη μάρτυρα για τον ιατρικό φάκελο, και εδώ έχει ήδη γίνει ανάκριση. Είναι β' βαθμός και έχουν γίνει εφέσεις με συγκεκριμένους λόγους.

Γλύκας: Το Μ.Ο.Ε. δεν εξετάζει όλες τις πτυχές της υπόθεσης;

Πρόεδρος: Σας παρακαλώ να αλλάξετε καταρχάς το ύφος.

Γλύκας: Ποιο ύφος;

Πρόεδρος: Δηλαδή δεν μπορώ να αλλάξω την ερώτηση; Όλο το δικαστήριο σας λέει ότι η μάρτυρας έχει ολοκληρώσει.

Γλύκας: Εγώ δηλώνω ότι δεν έχω ολοκληρώσει, δεν με συμπαθείτε κυρία πρόεδρε; Δεν ξέρω, τη δουλειά μου προσπαθώ να κάνω πολύ ήρεμα, πάρα πολύ ήρεμα, δεν βγάζω καμιά ένταση. Θέλετε να αποχωρήσω, κυρία πρόεδρε;

Πρόεδρος: Τι λέτε τώρα, κύριε συνήγορε;

Γλύκας: Στον δεύτερο μάρτυρα το ίδιο. Δεν καταλαβαίνω αυτή την ένταση, την οποία δεν δημιουργώ. Είναι δυνατόν να μην θέσουμε ερωτήματα εκ του συνόλου της δικογραφίας; Το γράφει πουθενά αυτό; Δεν έχει κανένα νόημα, θα κάνω ερώτηση και πάλι θα με διακόψετε.

Κ.Σ: Δεν έχω κάτι άλλο να σας πω

Πρόεδρος: Κατεβείτε, κα. μάρτυρα.

Παπαπαντολέων: Εδώ δεν δικάζεται ο θανάτων, ούτε για επικίνδυνη οδήγηση, ούτε για την οικονομική του κατάσταση. Για το πώς πέθανε, υπάρχουν τα πορίσματα που είναι σαφέστατα. Ο μοναδικός λόγος που πέθανε είναι επειδή τον σκότωσαν στο ξύλο. Ήταν υγιέστατος, πέραν της οροθετικότητάς του, και θα είχε φτάσει μέχρι τα βαθιά γεράματα. Κανένας μάρτυρας που έχει διαπιστώσει ότι πίνει 2 μύρες δεν μπορεί να ανατρέψει αυτό που έχουν ήδη καταγράψει στα πορίσματα

Παπαρρούσου: Θέλω να κανω μια επισημανση, βρισκόμαστε στα όρια της προσβολής. Εκπροσωπούμε την οικογένεια του νεκρού. Με εκφράσεις όπως «ξαναέπεσε» ή «ξανακύλησε»...

Γλύκας: Να θυμίσω στο δικαστήριο ότι αυτό το οποίο δικάζουμε δεν είναι ανθρωποκτονία, είναι θανατηφόρος σωματική βλάβη, είναι ένα έγκλημα εκ του αποτελέσματος, μια κατάσταση του θύματος την οποία ο δράστης δεν την ήθελε, δεν μπορούμε να ακούμε εκφράσεις «τον σκότωσε στο ξύλο».

Πρόεδρος: Νομίζω ότι ο εισαγγελέας το έκανε σαφές στην αρχή. Δεν μπορούμε και να σας απαγορεύσουμε. Τελικά ό,τι κι αν πούμε, δεν ακούτε, θα πείτε ό,τι θέλετε.

Γλύκας: Μισό λεπτό να ολοκληρώσω, σχόλιο δε θα κάνω;

Πρόεδρος: Πείτε, πείτε.

Γλύκας: Πιέζομαι, πολύ πιέζομαι.

Πρόεδρος: Ωραία, πείτε το σχόλιο.

Γλύκας: [Προς τον Χορταριά] Δεν μπορώ να συνεχίσω έτσι. [Προς την έδρα] Δεν μπορώ να συνεχίσω, κα πρόεδρε!

Πρόεδρος: Σας δίνουμε τον λόγο.

Γλύκας: Μπορώ να διακόψω, κα. πρόεδρε; Δεν αισθάνομαι καλά, [φωνάζει] Δεν μπορώ έτσι!

Πρόεδρος: Κύριε συνήγορε, ακούμε το σχόλιο.

Γλύκας: Δεν μ' αφήνετε!

Πρόεδρος: Κύριε συνήγορε, δεν το λέτε μόνο σε μένα προσωπικά, είναι ολόκληρο δικαστήριο, είναι ένορκοι, είναι συνάδελφοί σας.

Γλύκας: Αμέσως πήγατε να μου αφαιρέσετε το λόγο. Ακούστηκε πέντε φορές από την άλλη πλευρά «τον σκότωσαν» και δεν τους διορθώσατε.

Παπαρούσου: Και πώς να το λέμε;

Γλόκας: Θανατηφόρα σωματική βλάβη εξ αμελείας, όχι «τον σκότωσαν» που ακούγεται συνέχεια από το πρωί. Διαπιστώνεται το εξής: ότι υπάρχει, υπήρχε πρόβλημα υγείας στον εκλιπόντα, αυτό φαίνεται από την προδικασία και τις καταθέσεις των Νικόλαου Κωστόπουλου και της Σ.Κ.. Αυτό που ζητάμε είναι να προσκομιστεί ο ιατρικός φάκελος του εκλιπόντος Ζαχαρία Κωστόπουλου. Το επαναφέρουμε ως αίτημα και πρέπει να αποφασίσει το δικαστήριό σας γιατί για εμάς έχει πολύ μεγάλη σημασία.

Πρόεδρος: Έχετε λοιπόν αίτημα συγκεκριμένο να διερευνηθεί αν υπάρχει.

Γλόκας: Είμαστε βέβαιοι ότι υπάρχει.

Πρόεδρος: Σε ποιο νοσοκομείο;

Γλόκας: Νομίζω στο Λαϊκό ή από οποιαδήποτε άλλο νοσοκομείο.

Πρόεδρος: Ζητάτε να αναζητηθεί ο φάκελός του.

Γλόκας: Και θα ήθελα να ανευρεθεί μέσω ενεργειών του δικαστηρίου ο επιβλέπων γιατρός και να κληθεί ως μάρτυρας.

Πρόεδρος: Το καταλάβαμε, όμως θέλω να σας πω ότι καλύτερα τα αιτήματα θα ήταν να τα διατυπώνετε εγγράφως.

Εισαγγελέας: Επιφυλάσσομαι, κυρία πρόεδρε, μετά τις καταθέσεις και των ιατροδικαστών.

Αναγνωστόπουλος: Επειδή ο επόμενος μάρτυρας είναι ιατροδικαστής και η κατάθεση του θα έχει μια διάρκεια, καλό θα ήταν να διακόψουμε και να συνεχίσουμε για να υπάρχει μια συνέχεια.

Πρόεδρος: Ναι, δεν ξέρω κατά πόσο συμφωνούν οι μάρτυρες.

Γλόκας: Να έχουμε μια ενότητα ιατρική.

Καλογρηάς: Νομίζω ότι προέχει η διαδικασία.

Πρόεδρος: Οπότε θα υποχρεωθείτε να έρθετε.

Εισαγγελέας: Να συνεχίσουμε με άλλο μάρτυρα;

Γραμματέας: Να έρθετε την άλλη φορά στην αίθουσα Δ120Α στον 6ο όροφο.

Καλογρηάς: Να πω ότι μετά από εμένα και την κ. Μαριαννού είναι ο παθολογοανατόμος κ. Ευτυχιάδης που κανονικά καταθέτουν μετά από εμάς.

Μάρτυρας Κωνσταντίνος Μιχαηλίδης, αστυνομικός (ΔΙΑΣ)

Γραμματέας: Ο κύριος Μιχαηλίδης είναι παρών.

[Προσέρχεται ο μάρτυρας Κωνσταντίνος Μιχαηλίδης, αστυνομικός ΔΙΑΣ]

Πρόεδρος: Τι ιδιότητα έχετε;

Μιχαηλίδης: Είμαι αστυνομικός.

Πρόεδρος: Όταν πήγατε στο συμβάν τι είδατε;

Μιχαηλίδης: Είδαμε τον εκλιπόντα ξαπλωμένο και να δέχεται πρώτες βοήθειες από το ΕΚΑΒ.

Πρόεδρος: Το ΕΚΑΒ πώς είχε φτάσει εκεί;

Μιχαηλίδης: Με τις μηχανές, ήταν 2 άτομα.

Πρόεδρος: Είχε τις αισθήσεις του;

Μιχαηλίδης: Είχε τις αισθήσεις του, αλλά όχι σε πολύ καλή κατάσταση, είχε τραύματα στο λαιμό στα χέρια, σε πολλά σημεία, προφανώς είχε κοπεί από τη τζαμαρία.

Πρόεδρος: Δηλαδή; Η τζαμαρία, είδατε πώς ήταν τα τζάμια;

Μιχαηλίδης: Ναι, ήταν σπασμένα και ήταν ξαπλωμένος δίπλα στα τζάμια.

Πρόεδρος: Δεν τον είχαν απομακρύνει από το σημείο;

Μιχαηλίδης: Όχι, ήταν κοντά.

Πρόεδρος: Και αιμορραγούσε σε ποια σημεία;

Μιχαηλίδης: Στο χέρι, στο πόδι, του έδεναν το κεφάλι.

Πρόεδρος: Και τι είδατε εκεί;

Μιχαηλίδης: Ξαφνικά, ενώ του κάνανε τις πρώτες βοήθειες, σπάει ένα κομμάτι τζάμι και κάνει επίθεση σε έναν.

Πρόεδρος: Δηλαδή με το πόδι το έσπασε και με το πόδι το πήρε;

Μιχαηλίδης: Ναι.

Πρόεδρος: Ήταν καθιστός όσο του έδεναν το κεφάλι;

Μιχαηλίδης: Ναι, ναι, μετά. Προσπάθησε να φύγει, τον χειροπεδησαμε με ταϊράπ, ήταν η ομάδα Z που ήταν δύο άτομα, εμείς τέσσερα άτομα και άλλη μια τρία άτομα.

Πρόεδρος: Πόσοι είχατε πάει εσείς;

Μιχαηλίδης: Μας ειδοποίησαν επειδή ήταν περιστατικό με ληστεία, και ήταν αρκετές ομάδες

Πρόεδρος: Σε τι κατάσταση ήταν όταν τον πήρε το ΕΚΑΒ;

Μιχαηλίδης: Πήρε το γυαλί και επιτέθηκε.

Πρόεδρος: Με το πόδι μπορούσε να το σπάσει το γυαλί; Είχε δυναμη το ποδι του να σπασει το γυαλι;

Μιχαηλίδης: Το έσπασε από τη τζαμαρία.

Πρόεδρος: Τον κόσμο δίπλα; Τι έλεγε; Τι ακούσατε;

Μιχαηλίδης: Με το που έκανε την επίθεση, ο κόσμος πανικοβλήθηκε δεξιά - αριστερά.

Πρόεδρος: Ακούσατε σχετικά με περιστατικό τι είχε γίνει νωρίτερα;

Μιχαηλίδης: Αυτό δεν το ξέραμε, μα ήρθε πληροφορία για ληστεία με αιχμηρό αντικείμενο, τον είδαμε να είναι τραυματίας, μας είπαν ότι αυτός είναι ο δράστης.

Πρόεδρος: Το κατάστημα πώς το είδατε;

Μιχαηλίδης: Είχε σπασμένα πολλά τζάμια και κάποια πράγματα ήταν πεσμένα κάτω.

Πρόεδρος: Τα αντικείμενα μέσα;

Μιχαηλίδης: Κάποια πεσμένα κάτω.

Πρόεδρος: Το μαχαίρι;

Μιχαηλίδης: Το μαχαίρι το πήρε ένας συνάδελφος από την ομάδα Z. Όλα έγιναν σε σύντομο χρονικό διάστημα. Μετά από 2 λεπτά, αφού είχε σηκωθεί ο εκλιπόντας, εγώ δεν τον είδα με το μαχαίρι, απ' ό,τι γνωρίζω βρέθηκε μέσα στο κατάστημα το μαχαίρι. Οι κατηγορούμενοι, τον κοσμηματοπώλη θυμάμαι να είναι εκεί, μου είπε ότι μπήκε στο μαγαζί για να κλέψει.

Πρόεδρος: Ο κόσμος σχολίαζε κάτι;

Μιχαηλίδης: Ήταν σε μια απόσταση, μας έλεγαν ότι γίνεται κλοπή, δεν μας είπε κάποιος κάτι διαφορετικό. Όλες οι μαρτυρίες που πήραμε ήταν για ληστεία.

Εισαγγελέας: Εσείς είστε στην ομάδα ΔΙΑΣ;

Μιχαηλίδης: Μάλιστα.

Εισαγγελέας: Τι σας ανέφερε ο κοσμηματοπώλης;

Μιχαηλίδης: Ότι μπήκε μέσα για να κλέψει και τον κρατούσαν πολίτες.

Εισαγγελέας: Σας είπε τίποτα άλλο; Ήταν νευριασμένος;

Μιχαηλίδης: Όχι, ήταν σχετικά ήρεμος.

Εισαγγελέας: Κόσμο ακούσατε εκεί να φωνάζει;

Μιχαηλίδης: Όταν πήρε το γυαλί και ήρθε προς τον συνάδελφο της ομάδας Z και τον διασώστη του ΕΚΑΒ.

Εισαγγελέας: Τι έλεγε ο κόσμος;

Μιχαηλίδης: Να φύγει, γιατί φοβότανε.

Εισαγγελέας: Είδατε την κίνηση του διασώστη, έτσι;

Μιχαηλίδης: Ναι, ήμουν στα 5 μέτρα.

Εισαγγελέας: Ήταν επικίνδυνος;

Μιχαηλίδης: Προφανώς.

Εισαγγελέας: Είχε τη δυνατότητα να χτυπήσει κάποιον;

Μιχαηλίδης: Μέχρι εκείνη την ώρα φαινόταν ότι δεν την είχε, αλλά θα μπορούσε να τραυματίσει κάποιον.

Εισαγγελέας: Και πώς γλίτωσε ο συνάδελφός σας;

Μιχαηλίδης: Έκανε μια κίνηση προς τα πίσω και μετά προσπάθησε να τον ρίξει κάτω.

Εισαγγελέας: Άρα, ήταν επικίνδυνος εκείνη την ώρα; Γιατί άλλο να επιτεθεί κάποιος που παραπαίει με γυαλί, άλλο κάποιο υγιές άτομο.

Μιχαηλίδης: Μέχρι εκείνη τη στιγμή δεν φαινόταν επικίνδυνος, αλλά μετά ήταν επικίνδυνος.

Εισαγγελέας: Τώρα, γιατί να στραφεί κατά του διασώστη;

Μιχαηλίδης: Δεν ξέρω, μου φάνηκε κι εμένα περίεργο, μπορεί να είχε στρες.

Εισαγγελέας: Μιλούσε καθόλου; Ακούσατε να μιλάει;

Μιχαηλίδης: Όχι, και εντολές που δίναμε, όχι.

Εισαγγελέας: Η εικόνα που σας έδωσε ήταν τι; Δεν ήξερε τι έκανε;

Μιχαηλίδης: Ενώ αρχικά φαινόταν ότι δεν ήξερε, δεν ξέρω, ξαφνικά άλλαζε γνώμη, ήθελε να ξεφύγει; Είδαμε στην αρχή έναν άνθρωπο ήρεμο που θα πήγαινε στο νοσοκομείο και ξαφνικά άρχισε να επιτίθεται.

Εισαγγελέας: Εσείς ήρθατε σε επαφή μαζί του;

Μιχαηλίδης: Εκείνη την ώρα ήταν ο συνάδελφος της Ζ και ο χειριστής του ΕΚΑΒ.

Εισαγγελέας: Ήταν εύκολη η χειροπέδηση;

Μιχαηλίδης: Αντιστεκόταν πολύ και δεν άφηνε και το γυαλί.

Εισαγγελέας: Υπήρξε αντίσταση δηλαδή;

Μιχαηλίδης: Υπήρξε πολλή αντίσταση.

Εισαγγελέας: Πάλι δεν μιλούσε εκεί;

Μιχαηλίδης: Σαν να μη καταλαβαίνει.

Εισαγγελέας: Αντιληφθήκατε εσείς, σε όλο αυτό το περιστατικό, να μην μπορεί να αναπνεύσει;

Μιχαηλίδης: Κάποια στιγμή, όταν του δένανε το κεφαλι, έπιασε τον λαιμό του.

Εισαγγελέας: Πριν πιάσει το γυαλί;

Μιχαηλίδης: Με το χέρι.

Πρόεδρος: Μεταξύ της κίνησης να σπάσει το γυαλί με το πόδι και να το πάρει με το χέρι, μεσολαβεί κάποιο διάστημα;

Μιχαηλίδης: Κάποια δευτερόλεπτα είναι.

Πρόεδρος: Δεν μπορούσε κανείς να τον ακινητοποιήσει εκεί; Μόνο ο διασώστης ήταν εκεί;

Μιχαηλίδης: Ο διασώστης του έδινε τις πρώτες βοήθειες.

Πρόεδρος: Όταν είδατε ότι σπάει το γυαλί με το πόδι, δεν μπαίνετε σε μια κατάσταση ετοιμότητας;

Μιχαηλίδης: Εγώ ήμουν 6-7 μέτρα μακριά. Ο συνάδελφος της Ζ, που ήταν πιο κοντά...

Πρόεδρος: Ποιος ήταν πιο κοντά;

Μιχαηλίδης: Δεν το θυμάμαι.

Πρόεδρος: Την ώρα που κάνει αυτές τις κινήσεις δεν είπε τίποτα;

Μιχαηλίδης: Δεν άκουσα.

Πρόεδρος: Δεν ακούσατε ή δεν είπε;

Μιχαηλίδης: Δεν άκουσα και δεν ξέρω.

Πρόεδρος: Χωρίς να μιλάει, παίρνει δηλαδή δύναμη χωρίς να το αποτυπώνει αυτό λεκτικά;

Μιχαηλίδης: Ναι.

Εισαγγελέας: Ούτε άναρθρες κραυγές δεν ακούγονταν;

Μιχαηλίδης: Εγώ, στο σημείο που ήμουν, και να έλεγε κάτι χαμηλόφωνα, δεν θα το άκουσα.

Σύνεδρος [αριστερά της προεδρου]: Από την εικόνα που έχετε, σας έδειχνε έναν άνθρωπο που έχει έλεγχο του εαυτού του και συνείδηση των πράξεών του; Μπορείτε να ανακαλέσετε;

Μιχαηλίδης: Δεν μπορώ να έχω σαφή εικόνα, γιατί, ξαφνικά, εκεί που τον βλέπαμε ακίνητο, επιτέθηκε. Δεν ξέρω αν είχε τον έλεγχο, δεν μπορώ να είμαι σίγουρος.

Εισαγγελέας: Είπατε πριν για το γυαλί. Άλλο όμως να επιτεθεί ένα μικρό παιδί και άλλο ένας ενήλικας. Υπό αυτή την άποψη, κινδύνευσε ο διασώστης;

Μιχαηλίδης: Αν δεν έκανε την κίνηση να τον αποφύγει, κινδύνευε, ναι. Και αντιστεκόταν πολύ, προσπαθούσαν να του ανοιξουν το χέρι να του πάρουν το γυαλί και δεν άνοιγε.

Εισαγγελέας: Γιατί δεν βάλατε χειροπέδες;

Μιχαηλίδης: Γιατί θα τον έπαιρνε το ασθενοφόρο.

Εισαγγελέας: Και μέσα στο ασθενοφόρο, δεν θεωρήσατε ότι θα είναι επικίνδυνος;

Μιχαηλίδης: Φορούσε τα δεματικά και στο ασθενοφόρο.

Πρόεδρος: Είχε τα μάτια ανοιχτά;

Μιχαηλίδης: Όταν σηκώθηκε, ναι.

Πρόεδρος: Είχε απλανές βλέμμα, που δεν έχει αίσθηση;

Μιχαηλίδης: Δεν μπορώ να θυμηθώ, από τα 6-7 μέτρα που ήμουν.

Πρόεδρος: Δεν κατέβαιναν αίματα στα μάτια του, να τον εμποδίζουν να βλέπει;

Μιχαηλίδης: Είχε αίματα γενικά.

Πρόεδρος: Ποιος του πήρε το γυαλί;

Μιχαηλίδης: Ο συνάδελφος Ασπιώτης.

Πρόεδρος: Πώς το πήρε;

Μιχαηλίδης: Του άνοιξε το χέρι, μαζί με τους άλλους συναδέλφους.

Πρόεδρος: Το είχε σφίξει το χέρι; Είχε καταφέρει να μην τον κόβει;

Μιχαηλίδης: Μάλλον δεν καταλάβαινε τον πόνο.

Παπαπαντολέων: Επειδή καταθέτετε κάποια πράγματα και μου κάνει εντύπωση, γιατί έχουν υπάρξει κάποιες διαφοροποιήσεις σε σχέση με αυτά που υπάρχουν στο βίντεο, έχετε δει το βίντεο;

Μιχαηλίδης: Αποσπάσματα.

Παπαπαντολέων: Ήσασταν αστυνομικός, ήσασταν εκεί, δεν έχετε δει το βίντεο; Έχει προβληθεί σε πανελλαδική μετάδοση.

Μιχαηλίδης: Έχει προβληθεί σε συγκεκριμένες υπηρεσίες. Δεν έχει προβληθεί παντού το βίντεο, παίζουν συγκεκριμένα κομμάτια σε κάθε κανάλι.

Παπαπαντολέων: Αυτό που βλέπετε στο βίντεο και αυτό που περιγράφετε εσείς είναι ένας άνθρωπος χτυπημένος;

Μιχαηλίδης: Τραυματισμένος, ναι.

Παπαπαντολέων: Όταν μπήκε στο ασθενοφόρο ήταν νεκρός ή ζωντανός;

Μιχαηλίδης: Προφανώς ζωντανός.

Παπαπαντολέων: Πώς το ξέρετε;

Μιχαηλίδης: Έφερε αντίσταση.

Παπαπαντολέων: Γιατί αλλιώς έχει καταγραφεί.

Μιχαηλίδης: Εσείς πού το ξέρετε; Ήσασταν εκεί;

Παπαπαντολέων: Γιατί εγώ διαβάζω το δελτίο ασθενοφόρου. «Σφύξεις; όχι».

Μιχαηλίδης: Αυτό μπορεί να το διαπιστώσει ένας γιατρός.

Πρόεδρος: Ο μάρτυρας λέει ό,τι είδε. Τα ιατρικά θα αξιολογηθούν. Ο μάρτυρας καταθέτει αυθορμήτως και πηγαίως ό,τι είδε.

Παπαπαντολέων: Να μην χρησιμοποιήσω έγγραφα κατά την εξέταση του μάρτυρα;

Πρόεδρος: Σας είπε, δεν είναι γιατρός.

Παπαπαντολέων: Γι' αυτό χρησιμοποιώ τα έγγραφα.

Πρόεδρος: Ρωτήθηκε σε ερωτήσεις που δεν ήξερε. Από εκεί και πέρα, έχετε κάτι άλλο να καταθέσετε;

Μιχαηλίδης: Εγώ ξέρω ότι όσο διήρκεσε η χειροπέδηση ήταν ζωντανός.

Παπαπαντολέων: Ήταν ζωντανός ρωμαλέος;

Μιχαηλίδης: Όταν χρειάζονταν 7 άτομα να του βάλουν χειροπέδες, προφανώς.

Παπαπαντολέων: Αυτός που πεθαίνει μετά είναι άνθρωπος που έχει δύναμη την ώρα εκείνη;

Μιχαηλίδης: Ναι, προφανώς.

Παπαπαντολέων: Τους δύο κατηγορούμενους τους είδατε;

Μιχαηλίδης: Τον έναν, ο άλλος δεν ήταν εκεί.

Παπαπαντολέων: Ρωτήσατε πώς τραυματίστηκε;

Μιχαηλίδης: Από τα γυαλιά, όταν προσπάθησε να διαφύγει.

Παπαπαντολέων: Αυτό σας το λέγανε εκεί;

Μιχαηλίδης: Αυτό μας είπανε.

Παπαπαντολέων: Ποιοι είναι αυτοί οι μάρτυρες;

Μιχαηλίδης: Θα κρατησουμε τα στοιχεία των μαρτύρων;

Παπαπαντολέων: Ε, όχι, δεν είστε και αστυνομικός να κρατήσετε τα στοιχεία των μαρτύρων! [...] Ξέρετε αν μπορούσε να φύγει από το κοσμηματοπωλείο μόνος του;

Μιχαηλίδης: Όπως έφυγε, σπάζοντας τη τζαμαρία.

Παπαπαντολέων: Όχι, δεν έγινε έτσι, οι κατηγορούμενοι έσπασαν τη τζαμαρία. Κυρία πρόεδρε, θα ζητήσω να προβληθεί το βιντεοληπτικό υλικό, έτσι είχε γίνει στο πρωτοβάθμιο, ανά πάσα στιγμή να μπορούμε να εξετάσουμε. Το υποβάλλω και γραπτώς το αίτημα.

Παπαρρούσου: Σας άκουσα και ακόμα και σήμερα τα τραύματα τα αναφέρετε ως κοψίματα.

Μιχαηλίδης: Ναι, έτσι τα έχω δει.

Παπαρρούσου: Εσείς αφού δεν έχετε δει το βίντεο, πώς αποδόθηκε η κατηγορία θανατηφόρας σωματικής βλάβης;

Πρόεδρος: Τα σχόλια τώρα αυτά...

Παπαρρούσου: Είναι για την αξιοπιστία του.

Πρόεδρος: Τα σχόλια δεν επιτρέπονται να καταγράφονται ενδιάμεσα κατά την κατάθεση. Σας παρακαλώ, αποφεύγετε τα σχόλια. Αυτό είναι κρίση, δεν μπορεί να σας απαντήσει. Πότε η αστυνομία έμαθε ότι πέθανε;

Μιχαηλίδης: Στο νοσοκομείο το μάθαμε.

Παπαρρούσου: Άρα στη χειροπέδηση ήταν σε μια κατάσταση προθανάτια;

Μιχαηλίδης: Δεν μπορώ να ξέρω πότε πέθανε.

Παπαρρούσου: Όταν προσπαθούσατε να τον χειροπεδήσετε, ήταν ενεργητική ή παθητική αντίσταση;

Μιχαηλίδης: Αντιστεκόταν, επειδή ένας συνάδελφός σας μας είχε κάνει και σεμινάριο...

Πρόεδρος: Προχωρήστε.

Παπαρρούσου: Πώς παραδόθηκε στο ασθενοφόρο;

Μιχαηλίδης: Με χειροπέδες.

Παπαρρούσου: Γνωρίζετε αν κόπηκαν ποτέ;

Μιχαηλίδης: Δε γνωρίζω.

Αναγνωστόπουλος: Κύριε μάρτυρα, πότε φτάσατε στο σημείο;

Μιχαηλίδης: Μετά από 3 λεπτά.

Αναγνωστόπουλος: Άρα χωρίζεται σε δύο φάσεις, πριν λάβετε το σήμα και όταν ερχεστε εσείς και του δίνετε τις πρώτες βοήθειες;

Μιχαηλίδης: Μάλιστα.

Αναγνωστόπουλος: Χρονικά με ενδιαφέρει, πόσο απέχει από την προσπάθεια να επιτεθεί στο διασώστη και σε εσάς; Είναι ικανό το διάστημα από τις όποιες ενέργειες που οδήγησαν στον τραυματισμό του μέχρι τότε;

Μιχαηλίδης: Απ' τη στιγμή που πηραμε το σήμα είναι 3 λεπτά, άλλα δύο λεπτά ξαπλωμένος...

Αναγνωστόπουλος: Τα όποια χτυπήματα έλαβε δεν τον εμπόδισαν να σηκωθεί και να σας επιτεθεί και να αντισταθεί δηλαδή;

Μιχαηλίδης: Όχι.

Αναγνωστόπουλος: Σε όλο αυτό το διάστημα τον ξαναπλησίασε ο κ. Δημόπουλος;

Μιχαηλίδης: Όχι.

Αναγνωστόπουλος: Έχετε πει ότι ήταν σε μια κατάσταση αμοκ, τι σημαίνει για σας;

Μιχαηλίδης: Δεν είχε πλήρη έλεγχο του σώματός του, της συνείδησής του.

Αναγνωστόπουλος: Είχε χάσει τις αισθήσεις του; Ή ήταν σε υπερδιέγερση;

Μιχαηλίδης: Όχι, ήταν περισσότερο σε υπερδιέγερση.

Γλύκας: Πώς φτάνει κάποιος σε αμοκ;

Μιχαηλίδης: Διάφοροι λόγοι.

[...]

Γλύκας: μάθατε ποτέ αν η συμπεριφορά αυτή που επέδειξε, είχε επιδείξει και πιο πριν στο κοσμηματοπωλείο;

Μιχαηλίδης: Όχι, δεν το ξέρω.

Γλύκας: Πριν ήταν με το σεις και με το σας, δηλαδή;

Μιχαηλίδης: Δεν το ξέρω.

Γλύκας: Πάντως επιτέθηκε με τζάμι στον συνάδελφο σας.

Μιχαηλίδης: Σωστά.

Γλύκας: Αυτό τι λέει;

Μιχαηλίδης: Ήταν σθεναρή αντίσταση.

Γλύκας: Το κρατούσε σφιχτά;

Μιχαηλίδης: Πολύ σφιχτά.

Γλύκας: Δεν μάθατε κάτι άλλο για πριν;

Μιχαηλίδης: Όχι.

Γλύκας: Και αυτό που είδατε εσείς ήταν κοψίματα;

Μιχαηλίδης: Ναι.

Γλύκας: Τον κ. Χορταριά δεν τον είδατε είπατε εκεί;

Μιχαηλίδης: Όχι.

Γλύκας: Έχετε ακούσει κάτι για τον κ. Χορταριά;

Μιχαηλίδης: Όχι.

Γλύκας: Μάθατε ματαγενέστερα αν αυτός ο άνθρωπος είχε επιδείξει βίαιη συμπεριφορά; Αν μαλώνει;

Μιχαηλίδης: Δεν έχω ακούσει κάτι τέτοιο.

Γλύκας: Ακούσατε αν αργότερα ενεπλάκη οπουδήποτε; Αν είναι οικογενειάρχης;

Μιχαηλίδης: Απ' ότι ξέρω είναι.

Γλύκας: Αν έχει δημιουργήσει κάπου πρόβλημα;

Μιχαηλίδης: Σε εμάς όχι. Υπάρχουν διάφορες υπηρεσίες βέβαια, δεν ξέρω αν έχει. Προς το παρόν δεν έχω ακούσει κάτι, απ' ότι ξέρω δεν έχει κάνει κάτι.

Γλύκας: Μάθατε κάτι άλλο εσείς;

Μιχαηλίδης: Σε σχέση με τι; Με τον κ. Χορταριά;

Γλύκας: Ναι, κάποιο περιστατικό που να εισφέρετε;

Μιχαηλίδης: Δε νομίζω, όχι.

Γλύκας: Ξέρετε τι έγινε με το ΕΚΑΒ;

Μιχαηλίδης: Ξέρω ότι τον μετέφεραν στο νοσοκομείο με συνοδεία της Ζ.

Γλύκας: Εσείς αποχωρήσατε, δεν ακολουθήσατε, ε;

Μιχαηλίδης: Όχι.

Γλύκας: Σας είπε κάποιος άλλος ότι κυνηγούσε κάποιος τον Ζαχαρία;

Μιχαηλίδης: Όχι, ρωτήσαμε.

Γλückας: Για ποιο λόγο μπαίνει κάποιος σε ένα κοσμηματοπωλείο;

Μιχαηλίδης: Είτε για να ψωνίσει, είτε για να κλέψει.

Γλückας: Αν όχι για να ψωνίσει;

Μιχαηλίδης: Για να κλέψει.

Γλückας: Για ποιο λόγο μπήκε εκεί ο εκλιπών.

Μιχαηλίδης: Απ' ότι ξερω βρέθηκε το μαχαίρι και φαίνεται και φωτό να το κρατάει.

Γλückας: Μπήκε λοιπόν ένας άνθρωπος με μαχαίρι σε ένα κοσμηματοπωλείο. Μπήκε για να ψωνίσει;

Μιχαηλίδης: Με μαχαίρι δε νομίζω.

Πρόεδρος: Μπορείτε να πηγαίνετε.

Στις 14:53 η έδρα διέκοψε για την επόμενη δικάσιμο, την Παρασκευή 26 Ιανουαρίου 2024.